

Užsienio lietuviai Lietuvai – ne našta, o privilegija

Europos Lietuvių Bendruomenių pirmininkų suvažiavimo dalyviai.

Lietuviams.com nuotr.

Vilnius, vasario 2 d. (Lietuviams.com) – Vasario 1 d. popietę baigėsi tris dienas Huttenfeld, Vokietijoje, vykęs Europos Lietuvių Bendruomenių pirmininkų suvažiavimas, kurį organizavo Vokietijoje veikiantis Europos lietuvių kultūros centras,

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) Europos kraštų reikalų komisija bei Vokietijos Lietuvių Bendruomenė.

Šalia Europos Lietuvių Bendruomenių ir jaunimo sąjungų suvažiavimo programoje dalyvavo Lietu-

vos užsienio reikalų ministras Vygaudas Ušackas, PLB valdybos pirmininkė Regina Narušienė bei kiti užsienio lietuvių, Lietuvos valdžios ir diplomatinės atstovai.

Prasidėjusi nuotaikinga muzikine Vasario 16-osios gimnazijos mokinių programa, suvažiavimo darbotvarkė nestokojo ir rimto darbo bei aktyvių diskusijų. Sesijų metu buvo aptartas praeitų metų suvažiavime priimtų pasiūlymų įgyvendinimas toliau išigilinant į praktinius Lietuvos įstaigų bei užsienio lietuvių organizacijų bendradarbiavimo klausimus.

Atskirose sesijose buvo apžvelgtos Europos Lietuvių Bendruomenių pastangos minint Lietuvos vardo tūkstantmetį bei dalyvaujant „Vilnius – Europos kultūros sostinė 2009“ renginiuose. Taip pat supažindinta su svarbiausiu šių metų bendrą renginių – Europos lietuvių lituanistinių mokyklų sąskrydžio „Draugystės tiltas“ bei XIII PLB Seimo Vilniuje – planais ir gairėmis.

Nukelta į 6 psl.

Prezidentas susitiko su eurokomisare

Vilnius, vasario 2 d. (BNS) – Prezidentas Valdas Adamkus su eurokomisare Dalia Grybauskaitė susitikę Turniškėse kalbėjo apie finansinę krizę, naujus mokesčius ir būsimuosius prezidento rinkimus.

V. Adamkus norėjo iš pirmų lūpų išgirsti atsakymą į klausimą, kurio iš D. Grybauskaitės per šią jos viešnagę taip ir nesulaukė Lietuva, – ar eurokomisarė bandys siekti šių pareigų. Tačiau tiesaus atsakymo prezidentas kol kas nesulaukė.

Laiko paskelbti sprendimą liko nedaug: iki pretendentų įregistravimo kandidatais į prezidento pareigas Vyriausiojoje rinkimų komisijoje (VRK) – 3 savaitės. Kol kas VRK nėra gavusi nė vieno pretendento, panorusio užsiregistruoti kandidatu prezidento rinkimuose, pareiškimo.

Eurokomisarėi taip pat buvo svarbu patikrinti, ar jos kandidatūrą palaikys populiariausias šalies politikas. Anksčiau V. Adamkus buvo užsiminęs, kad savo akiraityje regi niekada nebuvusį politikoje jauną žmogų, kurį ir norėtų matyti prezidento pareigose. Kas tas įpėdinis, V. Adamkus viešai neįvardijo.

Premjeras Andrius Kubilius, palaikantis D. Grybauskaitės kandidatūrą į prezidento pareigas ir pasisakantis už tai, kad jo vadovaujami konservatoriai ją paremtų, prezidento ir eurokomisarės susitikime nedalyvavo.

Darbo grupė dėl dvigubos pilietybės baigė darbą

Vilnius, vasario 2 d. (BNS) – Prezidento Valdo Adamkaus sudaryta teisės specialistų darbo grupė paruošė savo išvadą, kaip reikėtų tobulinti pilietybės santykius reguliuojančius teisės aktus.

Tai patvirtino prezidento patarėja teisės klausimais Aušra Rauličkytė, tačiau ji kol kas atsisakė išsamiau

komentuoti parengtą projektą. Pasak patarėjos, netrukus teisininkų išvados dėl dvigubos pilietybės bus galutinai suredaguotos, o vasario 9 d. jos bus pateiktos prezidentui. Po susitikimo su teisės specialistais, anot A. Rauličkytės, V. Adamkus turės apsispręsti, ar jį tenkina jų išvados.

Jeigu teisininkai siūlys tik taisyti

Pilietybės įstatymą, šalies vadovas galės teikti tokius pataisymus Seimui, tačiau jei darbo grupė siūlys keisti Konstituciją ir atitinkamai keisti patį Pilietybės įstatymą, prezidentas, patarėjos teigimu, tiesiog „draugiška bendradarbiavimo forma“ pateiks šią išvadą parlamentarams.

Šiame numeryje:

- Sveikata (p. 2)
- Reakcija į katalikų bažnyčios vidaus procesus (p. 3)
- Turiu žmonas net tris – Kunigystę, Lietuvą ir Gimnaziją (p. 4, 9)
- Laisvės premija – N. Sadūnaitei (p. 5)
- Lydi šventadienis (p. 8)
- Aš turėjau dviratuką... (p. 8)
- Pinklės (33) (p. 9)
- Argentinoje – „Neregėtos Lietuvos“ nuotraukų paroda (p. 10)

Valiutų santykis
1 USD — 2.72 LT
1 EUR — 3.45 LT

Laisvės premija šiemet skirta N. Sadūnaitei

Nijolė Sadūnaite.
Gedimino Savickio (ELTA) nuotr.

Čikaga, vasario 2 d. (ELTA) – Savaitgalį jau ketvirtą kartą buvo paskelbtas JAV lietuvių įsteigtos Laisvės premijos laureatas. Ja šiemet tapo nenuilstanti kovotoja už žmogaus laisvę ir jo teises Nijolė Sadūnaite.

N. Sadūnaitei dėl sveikatos neatvykus atsiimti premijos, ji laureatei bus perduota vėliau, tačiau susirinkusiems buvo maloni staigmena išgirsti įrašytą N. Sadūnaitei balsą iš Lietuvos.

Laureatė buvo paskelbta Čikagos priemiestyje Lemonte esančiame Pasaulio lietuvių centre vykusiame Politinių studijų savaitgalyje.

Iki šiol premija, kuria siekiama pagerbti tautine patriotine veikla Lietuvai ir lietuvių tautai nusipelnčius asmenis, buvo teikiama ten, kur ji buvo įsteigta – Los Angeles. Tačiau šiemet Politinių studijų savaitgalį, kartu ir Laisvės premijos teikimą nutarta perkelti į miestą, kur gausesnė lietuvių bendruomenė, – Čikagą.

Apdovanojimo steigėjas – California gyvenantis medicinos profesorius Rimtautas Marcinkevičius – nuo 2006 m. kasmet iš savo asmeninių lėšų premijai skiria bent po tūkstantį dolerių. Šiuo metu veikia ir „Laisvės premijos fondas“, kuriam gali aukoti visi norintys.

R. Marcinkevičius bei jam talkinantys bendraminčiai tikisi, jog ateityje ši renginį bus galima perkelti ne tik į kitus JAV miestus, bet ir kitas užsienio šalis, kuriose gausios lietuvių bendruomenės – Airiją, Angliją ir kitur.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 02-02-09

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

Redakcijos žodis

Kuris laikas nekantriai sekėme JAV respublikonų partijos rinkimus Respublikonų nacionalinio komiteto vadovo (Republican National Committee) pareigoms užimti. Mat vienas iš kandidatų buvo Amerikos lietuviams gerai pažįstamas Michigan respublikonų partijos vadovas, LR garbės konsulas Saulius (Saul) Anužis. Nors paskutinąją sausio mėnesio dieną pasiekusi žinia nenužlugino lietuvių – Anužis po penktojo rato atsiėmė savo kandidatūrą ir tolimesniuose rinkimuose nedalyvavo, JAV lietuvis įgytą patirtį įvertino teigiamai. Po rinkimų išplatintame pareiškime Anužis kvietė visada eiti į priekį. Nekyla abejonių, jog jo politinė kelionė tik prasidėjo.

Vyr. redaktorė
Dalia Cidzikaitė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5589.

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00
Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

Metams \$215.00 • 1/2 metų \$130.00
• 3 mėn. \$100.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$600.00 • 1/2 metų \$300.00
| Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00
• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00
• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
| Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$70.00

Vyriausios redaktorė – Dalia Cidzikaitė
redakcija@draugas.org

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Aldona Žemaitytė

aldaze@gmail.com

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

SVEIKATOS KLAUSIMAI

Įveikiant operacijos baimę

Chirurginis įsikišimas visada yra agresyvus, nes jo metu pažeidžiamas organizmo audinių vientisumas. Pacientų išgyvenimai, susiję su chirurgine operacija, dažnai neigiami: skausmas, baimė, pooperacinės komplikacijos. Tai nulemia išankstinių gana neigiamą požiūrį į šią medicinos sritį. Dauguma žmonių lenkia galvą prieš gydytojų meistriškumą ir žinias, bet jokių būdu nenori atsidurti „po peiliu“, nors skalpelį valdo žymi ir patyrusi ranka. Deja, šiuolaikinė medicina dar yra tokio lygio, kad dalies ligų nepavyksta išgydyti konservatyviai, ir pats tinkamiausias pasirinkimas jiems yra chirurginė operacija.

Mirties baimė

Dauguma žmonių baimių, tarp jų operacijos baimė, iš esmės yra labai paprasta – baimė atsidurti gyvybei grėsmingoje padėtyje. Juo labiau, jei prieš operaciją yra atliekama bendrinė narkozė. Būdami nesąmoningos būklės, savo padėties visiškai nevaldome, ir tenka visapusiškai pasikliauti vien profesionalais. O netekti kontrolės daugumai žmonių yra labai baisu. Tokiu atveju vyrauja ne tiek pačios operacijos, kiek narkozės baimė. Paklauskite operuosiančio chirurgo, kokia yra mirties tikimybė tokios operacijos metu. Statistika (1 iš 100 ar net mažesnė) jus greičiausiai nuramins. Anesteziologui papasakokite, kaip pakėlėte ankstesnes narkozes, išvardinkite visus vartojamus vaistus, būtinai paminėkite, jei dabar ar praeityje piktnaudžiavote alkoholiu ar narkotikais, taip pat ar vartojate narkotinius analgetikus. Išsakykite anesteziologui visas savo baimes dėl narkozės ir pagalvokite, ko norėtumėte jo paklausti. Dauguma gydytojų daugelio paprastų dalykų nepaaiškina kaip „savaime

suprantamų“, tuo tarpu anksčiau panašioje padėtyje nebuvusiam pacientui tai gali būti nauja ir aktualu.

Skausmo baimė

Daug operacijų atliekama tikintis, kad po operacijos skausmas susilpnės ar praeis, bet daliai ligonių iki operacijos neskauda nieko. Chirurginis gyvų audinių pažeidimas natūraliai turi sukelti skausmą. Ypač skausmo bijoma prieš stomatologines operacijas, taip pat prieš operacijas, kurios bus atliekamos su daline nejautra. Tačiau šiuolaikinis pooperacinis nuskausminimas paprasčiausiai neleidžia išsivystyti stipriems skausmams: nuskausminamieji vaistai suleidžiami dar kai skausmo nėra arba vos jam prasidėjus ir kartojami reguliariais laiko tarpais. Nepamirškite perspėti gydytojo jau prieš operaciją, jei netoleruojate kokių nors nuskausminamųjų vaistų. O svarbiausia – prisiminkite, kad operacinės žaizdos paprastai greitai sugyja, ir greitai po operacijos skausmui nebebus jokio pagrindo. Nekentėkite dėl skausmo baimės labiau nei dėl paties skausmo.

Pooperacinių komplikacijų baimė

Kiek laiko reikės praleisti pooperacinėje rehabilitacijoje? Kiek laiko negalėsiu dirbti? Pagaliau – kaip jausiuosi ir funkcionuosiu (galėsiu vaikščioti, valgyti, kalbėti ir t.t.) po operacijos? Tai neramina daugelį prieš planines operacijas. Paklauskite visa tai savo gydytojo. Taip pat – kaip reikia pasiruošti operacijai, kad pooperacinis laikas praeitų kuo sklandžiau.

Yra specifinės operacijos – kai pašalinama moterims gimda, kiaušidės, krūtys, o vyrams – prostatos operacijos. Moterys baiminasi pra-

rasti savo moteriškumą, patrauklumą, o vyrai – potenciją. Ar aš dar būsiu patrauklus savo partneriui? Tada iškyla baimė prarasti svarbius tarpasmeninius ryšius. Žinoma, ji tuo didesnė, kuo tie ryšiai silpnesni. Kadangi tokios operacijos dažnai atliekamos dėl onkologinių ligų, savo moteriško (vyriško) vaidmens ir partnerio praradimo baimė kartais būna netgi didesnė už mirties baimę. Deja, dažnai ši baimė yra nepagrįsta. Jei jums reikalinga panaši operacija ir turite su ja susijusių baimių, pasidalinkite jomis su specialistu – jūs nebūsitate pirmas jo praktikoje su panašiomis baimėmis ir jis tikrai žinos, ką patarti.

Pacientai, kuriems atliekamos operacijos atvirose kūno vietose (kaklo, veido srityje, kosmetinės operacijos), dažnai bijo pooperacinių randų susidarymo. Viena vertus, randas po operacijos yra neišvengiama būtinybė. Tačiau, kita vertus, tuos randus galima padaryti kuo mažiau pastebimus. Tam šiuo metu jau egzistuoja įvairūs randus veikiančios metodai (lazeris, randų chirurginė plastika, tepalai).

Dar būna ir įvairių kitų, kartais net labai keistų su operacijomis susijusių baimių, pvz., baimė, kad operacijos metu bus paliktas svetimkūnis, kad personalas operacijos metu gali šaipytis iš operuojamojo. Šios baimės jau gali būti antrinės, skirtos bijančiojo mintims nuo dar didesnės baimės atitraukti, pvz., mirties baimės.

Galiausiai – tikėkite būsimo operacijos veiksmingumu ir personalo profesionalumu. Juk placebas reikšmingas ir chirurgijoje.

Gydytoja psichiatrė psichoterapeutė
Zita Alseikienė
„Sveikas žmogus“

Tefloninės keptuvės: kada jos tampa nuodu?

Tefloną per atsitiktinumą 1938 m. išrado kompanijos „DuPont“ mokslininkai. Tai į plastiką panaši medžiaga, gaunama iš anglies bei tam tikrų chemikalų puokštės.

Gan ilgai buvo manoma, kad teflone esantys chemikalai nesklinda ir pavojaus sveikatai nekelti, bent jau kol įkaista iki 315–360 laipsnių Celsijaus. Dujinės ar elektrinės viryklės esą įkaista tik iki 240–275 laipsnių. Tačiau vėlesni tyrimai parodė, kad ir tokioje temperatūroje išsiskiria pakankamai nuodingų dujų, kad jos nužudytų paukštį. Beje, kad teflonas pavojingas paukščiams, yra pripažinusi ir jį atradusi kompanija.

Kad teflonas nėra jau toks nekaltas, parodė ir kompanijos fabrike dirbusių žmonių sveikatos tyrimai. Juos kamavo vadinamoji polimerų dūmų karštligė – periodiškai pasikartojantys į gripą panašūs simptomai. Todėl nuo 1960 m. darbininkams išduodamos apsauginės priemonės, jei teflonas kaitinamas aukštesnėje nei 204 laipsnių temperatūroje.

Šiuo metu spaudoje galima rasti teiginių, kad net 230–260 laipsnių temperatūroje išsiskiria toksiškos dujos, o jai pakilus iki 315–360 laipsnių išsiskiria net 6 rūšių dujos – dvi iš

jų, besikaupdamos organizme, gali sukelti vėžį, dvi tiesiog teršia orą, o vienos rūšies dujos laikomos gyvybei pavojingu chemikalų. Vienos aplinkosaugininkų grupės tyrimas parodė, kad tefloninė keptuvė per 5 min. gali įkaisti net iki 382 laipsnių. Tokie duomenys išties verčia sunerimti.

Kita vertus, niekas oficialiai taip ir nesiryžo įvertinti, ar jie patikimi. Prieš keletą metų Amerikoje prieš kompaniją „DuPont“ buvo pateiktas 5 mlrd. dolerių kolektyvinis ieškinys. Žmonės kompaniją kaltino neįsprendžius apie teflono pavojus sveikatai, pirmiausiai – vėžio riziką. Taip pat buvo slepiamas faktas, kad 30 proc. kompanijos gamykloje dirbančių moterų pagimdydavo kūdikius su apsigimimais. Keliasdešimt milijardų dolerių pelną iš šių keptuvių susikrovusi kompanija neigė kaltinimus, nors netoli gamyklos gyvenantiems žmonėms išmokėjo per 70 mln. dolerių, nes vandentiekyje buvo rasta ir teflone esančio kancerogeno.

Vis dėlto akivaizdžiai įrodymų, kad tefloninės keptuvės sukėlė vėžį iki šiol nėra. Todėl oficialiai teigiama, kad jos yra saugios. Patariama saugotis aukštų temperatūrų, jei keptuvės paviršius pažeistas – atsiranda įbrėžimų, dėl kurių chemikalai į mūsų

organizmą patenka dar greičiau – ne tik garuodami, bet ir su tefloninės plėvelės atplaišomis. Taigi kuo senesnė keptuvė, tuo ji pavojingesnė.

Nors dažnas mūsų žino, tačiau ar iš tiesų išmetame keptuvę, atsiradus vos vienam įbrėžimui? Anot specialistų, su gyvūnais atlikti tyrimai parodė, kad fluoro turinčių junginiai, kurių yra ir teflone, kaupiasi gyvūnų organizme ir gali lemti auglių atsiradimą kepenyse, kasoje, sėklidėse. Aukštoje temperatūroje išsiskiriantis kancerogeninių medžiagų mišinys taip pat gali sukelti karščiavimą, galvos ir nugaros skausmus.

Vartotojai dažnai nesusipažįsta su naudojimo instrukcija, nes būna įsitikinę, kad viską žino, nes kažkada panašų gaminį turėjo. Tačiau technologijos keičiasi. Gal kažkada ir buvo galima keptuvę plauti stipriais cheminiais preparatais ar šiuurkščiai šepetėliais, tačiau dabar – ne. Deja, dažnai vartotojų informuoti nepasivargina ir platintojai. Naudojimo instrukcija išverčiama nedėmesingai, su klaidomis, nepabrėžiami įspėjimai, kurie kita kalba užrašyti. Pavyzdžiui, dažnai neįsprendžiama, kad maistą galima vartyti tik medine mentele.

Parengta pagal DELFI.lt

REAKCIJOS Į KATALIKŲ BAŽNYČIOS VIDAUS PROCESUS

MYKOLAS DRUNGA

Nuo Jono Pauliaus II laikų net ir kai kurie vidinį Katalikų bažnyčios gyvenimą liečiantys dalykai sulaukia plataus atgarsio pasaulietiškoje spaudoje. Vienas pavyzdys – keturių vyskupų tradiconalistų ekskomunikos (atskyrimo nuo Bažnyčios) panaikinimas.

Kai kurie laikraščiai reagavo savo redakcijos narių, gal vadinamųjų liberalių katalikų, balsais.

„Šv. Pijaus X brolijos vyskupų reabilitavimas nebuvo toks jau visiškai netikėtas“, – rašė dienraštis „Frankfurter Allgemeine“ ir pažymėjo, kad „noras susitaikyti su prancūzo arkivyskupo Marcel Lefebvre sekėjais gaivina Benediktą XVI nuo pat jo pontifikato pradžios. Vis dėlto popiežiaus paslaptimi lieka tai, kodėl jis fanatiškiausiems Vatikanu II susirinkimo priešrinkams dabar pritaria iki tokio laipsnio, jog beveik pajaukai išstato savo pirmtako Jono Pauliaus II reikalavimą paklusti Romos vyskupui ir Bažnyčios teisei mokytis. Benedikto XVI troškimas savo įpėdiniui, kas jis bebūtų, palikti suvienytą Bažnyčią, yra gerbtinas, bet ne tai, kad jis panaikina keturių vyskupų ekskomuniką, kurią jie patys savo veiksmais prisišaukė.“

Taip sausio 21-ąją rašė gerai vertinamo Frankfurto dienraščio redakcija, o jo bendradarbis Lorenz Jager tos pačios dienos kitame straipsnyje patikslino, kad Lefebvre priešinosi, girdi, ne Vatikanu II Susirinkimui, o tik poslinkiams „po Antrojo Susirinkimo ir naujam mišiolui“.

Tačiau nuo savęs galime pridurti, jog pačios brolijos lietuviškame tinklalapyje štai kas pasisakyta – ir būtent kategoriškiau – paties susirinkimo atžvilgiu: „Arkivyskupą M. Lefebvre ir jo įkurtos šv. Pijaus X kunigų brolijos narius vienija prieššukumas Vatikanu II Susirinkimo paskelbtai Katalikų bažnyčios atsinaujinimo doktrinai ir praktikai.“

Kai kuriuos Bažnyčios draugus, ką jau kalbėti apie nedraugus, ypač papiktino tai, kad tarp keturių į Bažnyčios glėbį grąžinamų vyskupų yra vienas, neigęs holokausto mastą. Tai nemaloniai nustebino ypač Šveicarijos, kurioje yra šv. Pijaus X brolijos seminarija, laikraščius.

Pasak sausio 26 d. rašiusio Berno dienraščio „Bund“, „grąžinti į Bažnyčią holokausta neigusių vyskupų – daugiau nei akibrokštas žydams, tai veiksma prieš žmogiškąjį orumą“. Šią mintį, kalbėdamas apie popiežių, paantrino ir Ciuricho „Tages-Anzeiger“: „dar blogiau tai, kad jis, būdamas vokiečių, reabilitavo holokausto neigėją“.

O kaip pranešė internetinis tinklalapis „swissinfo“, pokalbyje su Šveicarijos nacionaliniu radijumi vienas reabilituotųjų vyskupų Bernard Fellay sveikino popiežiaus „labai drąsų“ veiksma ir tuo pačiu atsiribojo nuo minėto, irgi reabilituoto vyskupo Richard Williamson komentarų dėl holokausto, kuriuos pavadino „labai apgailėtinais“. Anot vyskupo Fellay, dėl to nereikia visos brolijos vadinti antisemitiška.

Anksčiau minėtame dienrašči „Frankfurter Allgemeine“ straipsnyje Lorenz Jager taip pat perteikė vieno brolijai priklausančio jauno kunigo teiginį, kad „jokiu būdu nereikia vyskupo Williamson pareiškimų laikyti brolijos nuomone. Juk antisemitizmas pats save uždraudžia, kadangi Jėzus Kristus, Marija ir Petras buvo žydai kūnu ir krauju, o ir paties brolijos steigėjo, arkivyskupo M. Lefebvre tėvas mirė koncentracijos lageryje“.

Apskritai dėl šių tradiconalistų reabilitavimo tai, anot Ženevos dienraščio „Temps“, popiežiaus „žingsnis teisėtas, tačiau jo skubėjimas norint reintegruoti lefevrininkus vyskupus siunčia neramų signalą ir gali sukurti ar pagilinti kitus skilimus“.

Hanoverio Vokietijoje „Allgemeine“ nuomone, „popiežius sudavė smūgį visiems, kurie nori pasauliui atviro Bažnyčios, kurie sveikina dialogą tame pačiame lygyje su protestantais ir kurie mano, jog dialogo reikia ir su kitomis pasaulio religijomis. Jis drąsina žmones, kurie iš pasaulėžiūriškai neutralios valstybės nori grįžti atgal į grynai katalikišką. Dar blogiau, kad ir holokausto neigėjui leidžiama sugrįžti į Bažnyčios sterblę. Iš kiekvieno į kairę linktančio teologo, ką nors dogmų atžvilgiu ne taip pasakiusio, Benediktas XVI iki šiol reikalavo arba atgailauti tyloje, arba savo klaidas atšaukti. Nieko panašaus jis nereikalauja iš savo Bažnyčios kraštutinės dešinės paribio. Ir tiesiog viskas apsiverčia aukštyn kojomis, kai popiežius gailisi to neįtakumo, kurį tradiconalistai dėl savo ekskomunikavimo turėjo patirti“, – rašė Hanoverio dienraštis.

Nemažiau kritiškai atsiliepė ir Austrijos sostinės dienraštis „Presse“: „Benediktas XVI vėl provokuoja. 50 metų po to, kai popiežius Jonas XXIII sukviė Vatikanu II Susirinkimą, kad Katalikų Bažnyčią padarytų aktualią šiems laikams, Benediktas XVI reabilituoja būtent tuos tradiconalistus, kurie net iki šiol atmeta kaip tik šį Susirinkimą.“

Varšuvos „Gazeta Wyborcza“ rašė, kad „šiuo sprendimu Benediktas XVI savo pirmtakui Jonui Pauliui II trenkė skambų antausį. Kodėl gi Joseph Ratzinger, šiaip jau griežtas teologinių disidentų priešas, dabar rodo tokį gailėstį radikaliųjų tradiconalistų atžvilgiu? Popiežius žino, kad dviejų kraštutinių sparnų Katalikų Bažnyčioje buvimas – vieno dešiniojo ir vieno kairiojo – duoda jam pačiam galimybę laikytis teologinio centro. Be to, lefevrininkai jam galėtų padėti stabdant Katalikų Bažnyčioje reformas“.

Freiburgo Vokietijoje laikraštis „Badische“ klausė: „kas Bažnyčiai svarbiau: tai, kad ji į savo gretas susigrąžintų keisčiausius sektantus, ar tai, kad ji išlaikytų gerą vardą pasaulyje? To savęs ir turi paklausti jos vadovas Žemėje. Kokios grubios pasaulėžiūros ir neteisingi istorijos vaizdavimai turi rasti vietos pas didžiąją Motiną Bažnyčią, tiesiog stubina“.

PETRAS KATINAS

Tėvynainiai nesiveržia į Tėvynę

Dar būdamas prezidentu dabartinis Rusijos premjeras Vladimir Putin pompastiškai paskelbė, kad vienas pagrindinių Rusijos Federacijos uždavinių bus savo tėvynainių, t. y. rusų diasporos, palaikymas ir rėmimas „artimajame užsienyje“, t. y. buvusiose sovietinėse respublikose. Taip pat pagalba tiems, kurie nusprendė grįžti į istorinę tėvynę. Tuo tikslu buvo įsteigta Rusijos Federacijos federalinė emigracijos tarnyba. Pasak Putin ir dabartinio Kremliaus valdovo Dmitrij Medvedev, tai yra svarbiausias strateginis uždavinys.

Baigiantis 2008 metams, Federacinės migracijos tarnybos viršininkas K. Romodanovski surengė ir išreklamavo susitikimą su iš anksto pakviestais tėvynainiais, gyvenančiais kitose valstybėse. Pirmiausia jis pažymėjo, kad Rusija jau daugelį amžių tiesiog traukte traukė įvairių tautų žmones, kurie, pasirodo, tiesiog veržėsi į ją. Todėl dar XIX a. kai kurie mokslininkai buvo įsitikinę, kad XX a. pabaigoje Rusijoje gyvens mažiausiai 300 milijonų žmonių. „Tenka apgailestauti, kad tos prognozės neišsipildė. Dešimtys milijonų krito įvairiuose brolydystės konfliktuose, žuvo lageriuose ir kalėjimuose, sudėjo galvas Didžiajame tėvynės kare ir vietiniuose karuose“, – pareiškė Romodanovski. Tiesa, pranešėjas nepasakė, kas surengė tas milijonų tėvynainių pjautynes, marinimą badu ir vergišku darbu kolchozuose, didžiosiose socializmo ir komunizmo statybose, bet, anot Romodanovski, ne mažiau tragiški įvykiai vyko po didžiosios vieningos valstybės, t. y. SSRS, subyrėjimo. Ir dėl to daugelis rusų ir kitų „broliškų“ tautų žmonių ne savo valia atsidūrė užsienyje. Todėl, sakė pranešėjas, visiškai neatsitiktinai tuo metu, kai Rusija atgauna politinę, karinę ir ekonominę galybę, prezidentas ir vyriausybė nutarė priimti ypač svarbius sprendimus ir ėmėsi veiksmų, ragindami tėvynainius ne tik grįžti į Rusiją, bet ir visokiais būdais padėti rusų diasporai užsienyje. Kaip pasireiškia ta rusų pagalba diasporai Baltijos valstybėse, puikiai matyti iš tos diasporos provokacinių veiksmų. Ypač Estijoje ir Latvijoje.

Oficialiai pabrėžiama, kad imtasi konkrečių veiksmų, organizuojant rusų laisvanorišką persikėlimą į Rusiją. Iš tiesų maždaug prieš dvejus metus buvo paskelbta valstybinė programa, skatinanti tėvynainius grįžti į Rusiją. Tokiems „savanoriams“ buvo pažadėta materialinė pagalba ir jų įdarbinimas bei apgyvendinimas, socialinės nuolaidos, aprūpinimas pensijomis, profesinis mokymas ir t. t. Iš pradžių tuo tikslu iš valstybės biudžeto buvo skirta finansinė parama 600 tūkstančių grįžtančių tėvynainių. Tiesa, neskelbiant, kiek tų lėšų ir kas tuos pinigus tvarkys. Įdomu, kad buvo paskelbta 12 Rusijos regionų, į kuriuos persikėlėliai gali atvykti ir apsigyventi. Tai išties įdomūs regionai. Pirmiausia, tai Krasnojarsko, Primorės, Chabarovsko kraštai, Tambovo, Tverės ir Tiumenės sritys. Tai yra skurdžiausi ir atšiauriausi Rusijos regionai, tie patys, į kuriuos buvo tremiama tūkstančiai okupuotų Baltijos šalių žmonių. Tuo pačiu ir „liaudies priešų“ iš vadinamo socialistinio lagerio. Iš tiesų įdomus nutarimas. Gink Dieve, neįsileisti kviečiamų tėvynainių į neblogai išsivysčiusius regionus. Jau nekaltant apie Maskvą ar Sankt Peterburgą. Ten jiems kelias uždarytas. Na, panašiai kaip žydams caro laikais.

Tačiau sprendžiant iš Romodanovski pranešimo, atsiranda labai mažai tėvynainių, kurie norėtų grįžti į „motiną“ Rusiją – viso labo susidarė tik apie 65 tūkstančius. Deja, praėjus dvejimėms metams po istorinės programos paskelbimo ta „lengvata“ pasinaudojo vos apie 7 tūkstančiai žmonių. Tačiau ir tie atvykėliai jau užvertė skundais Federalinę migracijos tarnybą. Jie ir jų šeimos patalpintos į apgriuvusius, primenančius sovietinių laikų lūšnynus, barakus, be jokių komunalinių patogumų. O ir vietos gyventojai į atvykėlius žiūri gana nepalankiai, vadina juos veltėžiais, bomžais ir kitokiais vardais. Matyt, todėl pastaruoju metu iš valdžios pareigūnų pasigirdo raginiai „artimojo užsienio“ tėvynainiams, pirmiausia jauniems, sudaryti sutartis stojant į Rusijos armiją ir žadant socialiai maitinti juos koše su aliejumi, dar ir rublių primokant.

Baltijos valstybėse neva skriaudžiami tėvynainiai rusai iš Estijos ir Latvijos tik šaiposi iš tokių raginimų ar kvietimų. Dauguma jų, tapę Europos Sąjungos valstybių piliečiais, gali laisvai, be jokių vizų ar kvietimų važinėti po Europą, dirbti tose valstybėse. Todėl Federalinės migracijos tarnybos vadovui neliko nieko kito, kaip tik kreiptis į vyriausybę prašant ne žodžiais, o darbais paremti tėvynainius. Visa bėda ta, kad tie tėvynainiai visiškai nenori ir nesiveržia į skurstančius ir galo su galu nesuduriančius, jiems paskirtus regionus.

MARGUTIS II LIETUVIŲ RADIO LAIDOS

Per WCEV radijo stotį 1450 AM banga
kiekvieną vakarą nuo 8 val. v. iki 8:45 val. v.,
išskyrus savaitgalius, klausykite seniausios
Amerikoje lietuviškos radijo laidos

Tel. 773-476-2242

AMERIKOS LIETUVIŲ RADIO LAIDAS GALITE GIRDĖTI
INTERNETU www.wcev1450.com

VOKIETIJA

Turiu žmonas net tris – kunigystę, Lietuvą ir Gimnaziją

Bronės Lipšienės pokalbis su kun. Jonu Dėdinu, ilgamečiu Vasario 16-osios gimnazijos kapelionu ir mokytoju

– Gerbiamas kun. Jonai, Dievas Jums dovanuoja netrumpą amželi – neseniai šventėme Jūsų 85-metį. Jūsų patyrimai, išgyvenimai, susitikimai su įdomiais žmonėmis daugeliui jaunesniųjų pasirodys kaip istorija, kurią galima išgirsti iš savo akimis mačiusiojo lūpų. Aš pati jaučiausi keistai, kai suvokiau prieš save sėdint vaikus, kurie nepažino sovietmečio. Dabar prieš mane jau sėdi vaikai, kuriems net Antrosios Lietuvos Respublikos pirmasis dešimtmetis yra istorija. Labai prašau Jus papasakoti apie savo jaunystę. Kaip ir kada Jūs pajutote pašaukimą tarnauti Dievui ir žmonėms?

– Esu zanavykas iš Sintautų parapijos. Tėvai buvo neturtingi ūkininkai, bet tėvas labai norėjo, kad mokytis. Tetai paremiant mokiausi pas saleziečius Vytėnų progimnazijoje. Saleziečiai išvis pasižymi kaip meistrai pedagogai, sugebą „iš stiklo šukės nugliti deimantą“. Jie ir mane išmokė būt darbštų, atidžiai dėmėtis pamokose išgirstas žinias, tą pat dieną jas įtvirtinti, džiaugtis ką nors išmokus. Bolševikams išvaikius saleziečius įstojau Šakių gimnazijon ir ją baigiau. Šakiuose prabėgo gražiausi mano jaunystės laikai. Ten visi jautėmės kaip šeimyna. Mokytojus skirstydavome į simpatingus ir mažiau simpatingus. Nesimpatingų nepasitaikė.

Siesarties tiltas, anuomet medis, vos atlaikydavo pavasario liūčių metu potvynio nešamas ledo lytis. Atlaikys ledlaužos ledų lytis ar tiltas subraškės? Žiopsantiems (kurie nei kortuodavo, nei gerdavo, kurie dar neturėjo televizoriaus su detektyvais ir kriminalais) tai būdavo nervus dirginantis azartas. Po gegužinių pamaldų drungnais vakarais lentiniais šali-gatviais pasipildavo šakiečių prominentai ir proletarai, suaugę ir jaunimas, pasimatyti ir būti pamatytiems, pastebėtiems.

Birželio beveik vidurys. Vieną rytą kai kas iš klasės draugų neateina. Mokytojų irgi ne. Kodėl? Rusai veža. Vokiečiai lyg ir švelniau gaudė darbo jėgą reičan – „ablavomis“. Apsups „militariniu tinklu“ kokį sambūrį ar mokyklą, – ką sugavo, tai jų, vokiečių. O buvo įdomiai rizikinga. Kokia gi vyresniųjų klasėse mokymosi nuotaika? Imkim – klasėje rašomasis. Beveik niekas nepasiruošęs. Kas nors prie gimnazijos garsiai šūkteli: „Slėpkitės, ateina vokiečiai vyrų gaudyti!“ Tiek ir tereikėjo – vyrukai strimgalvais per langus į krūmus, mokytojas, jei jaunas – iš paskos... Teko ir kareiviauti: įstojau į pionierius, tikėdamasis išmokti gyvenimui ko praktiško. Kareiviavimas pilkas, bet nuotykių irgi užteko.

Tėveliai buvo giliai tikintys. Aš taip pat pamėgau bažnyčią. Labai norėjau būti klapčiuku. Tam reikėjo mintinai iškalti ministrantūrą – lotyniškai atsakyti kunigui per Mišias. Išmokau ir sėkmingai išlaikiau klapčiuko egzaminą. Patarnauti kunigams ėmė nebeužtekti. Bažnyčioje

nusižiūrėjau, ką ir kaip daro kunigėliai, išrengiau altorių ant prieklėčio ir ėmiau „laikyti mišias“. Nuo Mišių ant prieklėčio kelias vedė į seminarį Eichštatan (Bavarijoje) ir Mechenan (Belgijoje).

– Karo audros Jus nubloškė į svetimus kraštus. Kurį laiką gyvenote Belgijoje, ilgiausiai Vokietijoje. Kokie atsiminimai Jus lydi nuo Belgijos laikų? Kuo pasižymėjo lietuvių gyvenimas tame krašte?

Kun. Jonas Dėdinas.

– Kaip minėjau, į Vokietiją atvykau studijuoti Eichštato seminarijoje. Po karo ten buvo didelė lietuvių kolonija – lageris, taip pat ir lietuvių gimnazija. Mes, seminaristai ir gimnazistai, eidavome į lagerį pas lietuvius, kurie gaudavo siuntinius iš UNRRA, jie mielai vaišindavo mus. 1948 m. belgų kardinolas pasikvietė iš Eichštato porą lietuvių klierikų studijuoti Malines-Michelen seminarijoje, kur vyskupas 1948 m. mane išventino kunigu, o Lježo benediktinės seselės ir visos Belgijos lietuviai surengė puošnias ir griausmingas primicijas.

Laikraštijoje patiko amerikietiškas išradimas – rišlių skaitinių stiliumi leidžiami „Reader's Digest“ ir „Catholic Digest“. Imi skaityti ir neatsitrauki. Universiteto licenciatui pasirinkau rašyti ir apginti tezę „Lietuviško digesto leidyba“. Tokiu „digestiniu“ stiliumi redagavau lietuviams „Gimtąją šalį“.

Baigęs seminariją, o aniems lietuviams kunigams išvykus, likau vienas. Prisiėjo kurį laiką man vienam patarnauti Belgijos ir Olandijos lietuviams keturiose vietovėse, darbuotis apylinkėse: leisti laikraštį, platinti lietuvišką spaudą, padėti rengti susirinkimus, ryšininkauti lietuviams bažnytinėse ir valstybinėse įstaigose (vertimais, aiškinimais).

Lietuvių Belgijoje staiga atsirado labai daug, nes iš sudaužytos Vokietijos į ją kiekvienas galėjo patekti be kliūčių: be sveikatos pažymėjimų, be kitų žmonių laidavimo. Užtat jauni vyrai ėjo dirbti į anglies kasyklas, ku-

riose, atleidus vokiečių belaisvius, staiga labai trūko darbo jėgos.

– Ilgiausią savo gyvenimo dalį praleidote Hiutenfelde. Kas šiame miesteliukštėje labiausiai užpildė Jūsų būvį?

– 1956 m. tuometinis direktorius dr. J. Grinius pasikvietė talkininkauti Vasario 16-osios gimnazijoje. Atėjau, pamačiau, sutapau – lyg susižadavau su gimnazija. Pradėjau tarnauti lietuvių jaunimui Vokietijoje. Teko juos mokyti ne tik tikybos, visuome-

išėjo keturi: du katalikų ir du evangelikų. Gaila, kad nebeprisitauginama naujų kunigų.

Kai gimnazija statydinosi naują pastatą klasėms, mokymo kabinetams, priklijavo ir keletą butų mokytojams, tik viengungių butus labai jau susiaurino. Man teko vienas kambarys, prausykla ir prieangis. Tame 12 kv. metrų kambaryje išsitenka gryčia, raštinė, svetainė, miegamasis, valgomasis, biblioteka, trumpabanginio radijo stotelė, kompiuterija, dirbtuvėlė, gėlinyčia. Taip tad čia ir gyvenu tarp vis kitaip tiksinčių ir valandas mušančių laikrodžių. Maitinu paukštukus, širšes.

– Be abejo, daug žymių asmenybių sutikote savo gyvenime. Papasakokite apie keletą Jums mieliausių, nebūtinai garsiausių.

– Taip, sutikau, bendravau! Asmenybė – tai asmuo, kuris savo įgimta ir įsigyta dinamiška kūryba vis prasiveržia virš kasdienoje šiaip normalių žmonių. Poetais gimstama, mokslininkais tampama, asmenybėmis – irgi.

Jų, buvusių nuopelnigų mūsų bendruomenėje ar esamų gimnazijoje, neminėsiu nei vardais, nei darbais, o suminėsiu bent tris paprastutes praktikas (lyg grūdėlius, daigelius), nuolat patartas savo klasėse moksliviams, kaip bandyti jaunuoliams patiem pradėti tapti dinamiškoms – būsimomis asmenybėmis. Būtent:

– nešiotis bloknotelį ir rašiklį tam, kad tuoj pat užrašytum ar auklėtojų, draugų įvykdytiną norą, išgirstą įdomų spaudos bei radijo pranešimą, mieste pastebėtą keistą užrašą, galvon netikėtai įskridusią „toplą“ (toptelėjimą, idėją, užuominą, įkvėpimą, naujieną, nuorodą, patarimą, jausmą). Užsirašytos „topotos“ ir panaudojamos gali sava kūryba praturtinti laiškus, pamokų rašinius, straipsnius, pokalbiuose klausančius nustebinti: „iš kur tu už mus daugiau žinai?“;

– sekmadienio pamaldas panaudoti ne tik pamaldumui, o ir bren dimui. Kas pasistengia ir įstengia į jas ateiti išeigine eilute, jose giedoti, kas at(si)neša gėliukių (net iš pievų), tas ruošiasi, bręsta asmenybe būsimoms visuomeniškomis apeigoms ir pareigoms;

– aktyviai pergyventą dieną užbaigti ją vertinant sąžinėje: „ką gera šiandien padariau: 1...?, 2...?, 3...?“, „ko nepadariau, nors buvau numatęs (mea culpa)?“, „rytoj būtinai nuveiksiu... tą ar aną gera padarysiu (pašižadu ir čia pasirašau)!“

– Kas Jus jaudina dabartinės lietuvių išėivijos gyvenime?

– Aitrus mano atsakymas – būsiu apmėtytas akmenimis. Beveik pritariu radikaliai prancūzui sociologui, kad „išėivija nedaug verta tokia, kuri svetimos šalies visuomenėje nieko (savo) neįstengia“. Nežinau, kaip ir kuo vertinti aukštoje politikoje tai, kad joks lietuvis „nefunkcionavo“ pasaulio centruose: nei Maskvoje, nei Vatikane, nei Washingtono?

Nukelta į 9 psl.

Laisvės premija – Nijolei Sadūnaitei

STEFA TAMOŠEVIČIENĖ

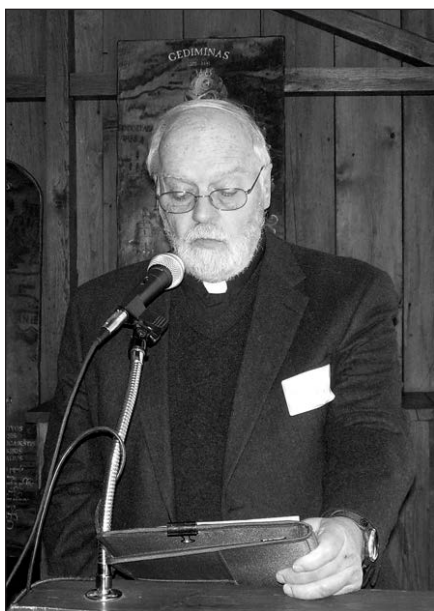
Sausio 31 – vasario 1 dienomis Pasaulio lietuvių centre Lemonte, IL įvyko Politinių studijų savaitgalis. Jo metu ketvirtą kartą buvo įteikta Laisvės premija. Šįkart Laisvės premija buvo skirta nenuilstančiai kovotojai už žmogaus laisvę ir jo teises – seselei Nijolei Sadūnaitei. Praėjusius tris kartus toks premijos įteikimas buvo surengtas Los Angeles, CA. Laisvės fondo ir premijos įkūrėjas – dr. Rimtautas Marcinkevičius, antrą dešimtmetį gyvenantis Amerikoje. Ankstesnėmis premijomis buvo įvertinti: Sausio 13-ąją žuvusi Loreta Asanavičiūtė (po mirties), pulkininkas Vytautas Pociūnas (po mirties), o trečioji įteikta dviems – „Lietuvos žinių“ vyr. redaktoriui Valdui Vasiuliauskui ir JAV LB New York apygados pirmininkei Ramutei Žukaitei.

Nijolei Sadūnaitei, dėl sveikatos būklės neatvykus atsiimti premijos, ją perduos R. Žukaitė. Buvo maloni staigmena išgirsti šiųmetinės laureatės balsą iš Lietuvos, įrašytą žurnalistės Ligijos Tautkuvienės, likus porai valandų iki premijos įteikimo.

Lietuvai atgavus Nepriklausomybę, JAV lietuvių politinis gyvenimas aprimo. Tačiau laikas parodė, kad politinė kova dar nebaigta. Siekiant suaktyvinti, skatinti, labiau domėtis gimtiniame vykstančiais politiniais, ekonominiais, moraliniais pokyčiais, išsivijoje rengiami politiniai savaitgaliai. Į juos kviečiami žmonės, šiandien tiesiai ir atvirai išreiškiantys savo nuomonę apie jau laisvos Lietuvos valstybės žlugdymą, jos klampinimą į skolas, ekonominę ir net politinę priklausomybę nuo didžiosios, mus jau valdžiusios kaimyninės šalies. Pastarasis politinių studijų savaitgalis ir Laisvės premijos įteikimas buvo perkeltas į išsivijos lietuvių „sostinę“ – Čikagą, tiksliau – į jos priemiestį Lemont.

Šių metų renginio tema: „Lietuvos valstybės politikos, ekonomikos, kultūrinių ir dvasinių vertybių vystymo perspektyvos ir reikšmė užtikrinant lietuvių tautos išlikimą Lietuvoje ir išsivijoje XXI amžiuje“.

Dr. Marcinkevičius, pradėdamas renginį, pakvietė sugiedoti Lietuvos

Kun. A. Saulaitis, SJ.

himną, išklausti kun. Jauniaus Kelpšo invokacijos. Pranešimus skaitė svečiai iš Lietuvos – buvęs Valsybės saugumo departamento Kontržvalgybos valdybos viršininkas, pulkininkas Vytautas Damulis, Lietuvių fronto bičiulių sambūrio narys, kun. Stanislovas Anužis (Gargždai), generolas Arvydas Pocius, šiuo metu reziduojantis NATO būstinėje Norfolk, JAV. Iš JAV – kun. Antanas Saulaitis, SJ; JAV LB Los Angeles apylinkės pirmininkas dr. Marcinkevičius; JAV lietuvių visuomeninio komiteto narė Rūta Kuncienė (Čikaga); JAV LB LA apylinkės narė Jolanta Bačiulytė; savaitraščio „Amerikos lietuviai“ politikos apžvalgininkas Bronius Nainys (Lemont); R. Žukaitė; „Bičiulystės“ vyr. redaktorė Ligija Tautkuvienė (Čikaga); kun. Arvydas Žygas (Putnam, CT). Vyko diskusijos, atskatinėta į klausimus.

Pirmosios politinių studijų dienos programą puikiai papildė Lemonte išsikūrusios Maironio lituanistinės mokyklos abiturientai ir žemesniųjų klasių moksleiviai. Jie, pasirinkę temą „Kodėl man svarbu išlikti lietuviu“, nustebino ir sujaudino susirinkusiuosius, aiškiai ir tvirtai atsakydami – todėl, kad Lietuva yra mano Tėvynė! Moksleivius pasirengti savarankiškai paskatino mokytojai Gražina Sturonienė ir prof. Vainis Aleksa. Parodytas dokumentinis filmas

Kun. S. Anužis.

„Soviet Story“ (latvių režisierius Edvins Šnore) sukrėtė žiūrovus žiauria realybe, nustebino faktais, kurie dešimtmečiais buvo sovietų taip rūpestingai slepiami ir neigiami.

Sekmadienį, vasario 1 d., Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijos bažnyčioje, Lemonte, buvo aukojamos Šv. Mišios ir už Politinių studijų savaitgalio ir Laisvės premijos renginį bei jo dalyvius.

Vytauto Matulevičiaus dokumentinį filmą „Tyrimas, supurtęs klaną“ apie pulkininko Vytauto Pociūno žūtį Baltarusijoje, pristatė ir komentavo plk. Damulis. Po šio filmo žmonėms daug kas paaiškėjo – tyrimas sąmoningai neatliktas iki galo ir kaltininkai dar nenubausti.

Meninę programą atliko dainininkės Jolanta Baniienė ir Loreta Karsokienė. Dainuojant Kipro Mašanausko „Lietuva, Lietuva“, buvę

Plk. V. Damulis.

salėje susikibo rankomis ir aukštai jas iškėlę dainavo kartu. Tai priminė neramias Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dienas.

Programoje dalyvavo jauna pianistė Berta Brazdeikytė ir profesionali smuikininkė Linda Veleckytė-Nussbaum, kuriai akompanavo Saori Chiba.

Kad renginys vyktų be trikdžių, visą techninį darbą puikiai atliko Povilas Žemaitaitis iš Los Angeles Lietuvių fronto bičiulių sambūrio.

Politinį savaitgalį baigiant, dr. Rimtautas Marcinkevičius perskaitė priimtas rezoliucijas.

Renginį organizavo: Laisvės premijos fondas, California Lietuvių fronto bičiuliai, JAV LB LA apylinkė, JAV lietuvių visuomeninis komitetas už LR pilietybės išlaikymą, suteikus kitos šalies pilietybę, nariai iš Illinois valstijos.

Dr. R. Marcinkevičius, gen. A. Pocius.

Jaunimo simpoziume dalyvavo Maironio lituanistinės mokyklos mokiniai.

Kun. A. Žygas ir R. Žukaitė.

Dalios Cidzikaitės nuotraukos

Lietuvos tūkstantmečio žvaigždė – G. Žemkalniui

G. Žemkalniui (d.) apdovanojimą įteikia ministras V. Ušackas. URM nuotr.

Vilnius, vasario 2 d. (BNS) – Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) atstovui Lietuvoje Gabrieliui Žemkalniui už nuopelnus Lietuvos valstybiniam ūkiškam Ušackas.

Užsienio lietuviai Lietuvai – ne našta, o privilegija

Atkelta iš 1 psl.

Dalyvaujant užsienio reikalų ministru buvo aptarti opiausi PLB ir Lietuvos įstaigų sąveikos klausimai. Savo kalboje ministras išreiškė padėką užsienio lietuviams, o ypatingai pokario išeivijos kartai už lietuviškos išlaikymą ir nepailstamą jos puoselėjimą bei patikino, jog Lietuvos Vyriausybė vertina šias pastangas ir išpareigoja dirbti išvien su Europos Lietuvių Bendruomenėmis, sudarant palankias sąlygas tolimesniam lietuviškos išlaikymo bei ieškant ir remiant naujus, kūrybinius lietuviškos išlaikymo būdus.

Vienas iš svarbiausių tikslų vykdamas šią užduotį turėtų būti lietuvių kalbos, istorijos ir tradicijų puoselėjimas steigiant ir suteikiant pirmąją finansinę paramą projektams, turintiems savaiminio veikimo galimybę, kaip antai pastaruoju metu aktyviai besikuriantis savaitgalinis lituanistinis mokykla užsienyje. Ministras taip pat pasisakė už aktyvesnį dalyvavimą ir stipresnį užsienio lietuvių balsą Lietuvos politiniame gyvenime ir pažymėjo, kad dabar yra pats metas teikti siūlymus dėl užsienio lietuvių rinkimų į Lietuvos Seimą, sukuriant sąlygas jiems Seime turėti vieną dvi vietas. „Svarbu, kad milijoninė lietuvių diaspora turėtų savo balsą politikoje“, – skatino V. Ušackas.

Bendrų diskusijų metu buvo iškeltas Lietuvos konsulinių įstaigų užsienyje darbo veiksmingumo klausimas bei aptarti galimi tokių problemų kaip asmens dokumentų ir civilinės metrikacijos liudijimų išdavimas, balsavimo reguliavimas bei kitų administracinių reikalų sprendimai elektronizuojant šias sritis. Siekiant išvengti finansinių sunkumų, kuriuos šiais metais gali sukelti gerokai sumažintas Vyriausybės biudžetas, aptartos bendruomenių renginių ir projektų finansavimo galimybes patelkiant ne tik Lietuvos pinigus, tačiau ir užsienyje ieškant galimų finansavimo šaltinių.

Dėmesys buvo atkreiptas ir į neišsprendžiamą Lietuvos gyvenančių tautiečių bei valdžios pareigūnų požiūrį į užsienyje gyvenančius lietuvius ir jų veiklos finansavimą. Nepaisant nepriklusamos užsienyje gyvenančių ir Lietuvos vardo populiarinimo labai visuomeniniu pagrindu dirbančių lie-

tuvių funkcijos, vien oficialiais banko pavedimais į Lietuvą grįžtantys pastarųjų pinigai ženkliai viršija valstybės į jų veiklą investuotą sumą.

Plačiai ir karštai diskutuotas dvigubos pilietybės klausimas: „Jeigu Lietuva atsisako suteikti mums konstitucijoje užfiksuotą prigimtine teisę būti Lietuvos piliečiais, nesistengia sudaryti geresnių sąlygų aktyviams dalyvavimui politinėje erdvėje, tuo atskirdama mus nuo Lietuvos piliečių, kas tuomet mus dar skatina ir toliau aktyviai prisidėti prie jos gerovės?“ – skatindama greičiau spręsti šiuos Vyriausybės vilkinamus užsienio lietuviams opius klausimus sakė PLB valdybos pirmininkė R. Narušienė.

Ypatingas dėmesys buvo skirtas naujosios Vyriausybės strategijai užsienyje gyvenančių lietuvių atžvilgiu. Bene didžiausio dėmesio ir skirtinčiausių vertinimų sulaukė Tautinių mažumų ir išeivijos (TMID) pertvarka: „Viena ministerija negali visiškai atstovauti išeivijos interesams. Jeigu mes išties esame laikomi lietuvių tautos dalimi, tuomet, lygiai kaip ir Lietuva, turime būti atstovaujami visų ministerijų“, – nepritardama Vyriausybės sprendimui naujai sudarytą Užsienio lietuvių reikalų departamentą paversti tiesiogiai pavaldžiu Užsienio reikalų ministerijai sakė PLB valdybos pirmininkė. Šis Vyriausybės nutarimas, sukėlęs nemažą užsienio lietuvių nepasitenkinimą, vis dėlto, pasak ministro, atšaukiamas nebus.

Tačiau atsivėlęs į vis didėjančią užsienio lietuvių poreikį iškelti pastarųjų bendradarbiavimą su Lietuva į aukščiausią vykdomosios valdžios lygį, ministras pristatė naują, Vyriausybės ketinamą įkurti Užsienio lietuvių reikalų tarybos projektą. PLB pritarimo šiam siūlymui atveju ši taryba taptų aukščiausio lygio įstaiga, vadovaujama ministro pirmininko, kuri numatytų valstybės strategines veiklos kryptis užsienio lietuvių atžvilgiu ir būtų atsakinga už visų žinybų, susijusių su užsienio lietuvių reikalais, veiklą. Šią tarybą sudarytų 8 ministerijų ministrai bei 8 PLB atstovai. Sesijų metu buvo išsamiai aptartas šis ministro pasiūlymas, drauge išsiaiškinta aparato veikimo logika bei pradėta ieškoti būdų skirti bendruomenių atstovams.

Lietuvai – EK priekaištai

Briuselis, vasario 2 d. (ELTA) – Lietuva nepranešė, kaip yra perkėlus Energetikos paslaugų dokumentus į savo teisę, todėl Europos Komisija (EK) jai išsiuntė išpėjimą raštą.

Minėto dokumento tikslas yra įvairiomis paskatomis gerinti energijos vartojimo veiksmingumą. Pagrįstos nuomonės, kurios yra antrasis pažeidimo procedūros etapas, be Lietuvos,

išsiųstos dar 19 valstybių, pranešė EK atstovybė Lietuvoje.

Pagal Europos Sąjungos (ES) teisę, jeigu valstybė narė neatsižvelgia į pagrįstą nuomonę, Komisija gali nuspręsti kreiptis į Europos Teisingumo Teismą. Kraštutiniu atveju, valstybei toliau nevykdant išpareigojimų, Teismas gali skirti baudą.

Europarlamentarė M. Starkevičiūtė: „Patys save žlugdome.“

Vilnius, vasario 2 d. (ELTA) – Šalies valdantieji pernelyg pesimiškai vertina Lietuvos ekonominę padėtį ir taip dar prisideda prie jos bloginimo, mano Europos Parlamento narė ekonomistė, finansų specialistė doc. Margarita Starkevičiūtė.

Pasak europarlamentarės, savo ekonomiką priešdami juodomis spalvomis rizikuojame užsienio kapitalo pasitikėjimu. Europarlamentarė pripažino, kad Lietuva šiuo atžvilgiu nėra išskirtinė – visos mažos šalys laikomos nesaugiomis ir investicijas iš jų stengiamasi perkelti į didesnes. Tik tai, pasak M. Starkevičiūtės, vyksta ne vienodu greičiu. Europarlamentarės nuomone, nuolatinis kalbėjimas apie tai, kaip Lietuvai yra blogai, susijęs su „tam tikrų pareigų dalybomis“.

Pasak M. Starkevičiūtės, nedidelei ir eksportą rekomenduojamai valstybei, kokia yra Lietuva, patariama didinti pasitikėjimą ir nekeisti savo ekonominės politikos, nekaitaloti mokesčių. Europarlamentarės teigimu, dabartinė ekonominė krizė – sisteminė dėl kapitalo srautų judėjimo susidariusi problema, kurią reikia spręsti Europos lygmeniu, o kaitaliojimas sukeltų netikrumą.

Pasak finansų specialistės, taip pat reikia palaikyti kredito srautą ekonomikai: svarbių įmonių paskoloms taikyti valstybės garantijas, svarstyti apie skolinimosi galimybes ne vien iš Švedijos, bet ir iš Vokietijos, Prancūzijos bankų.

Itin aštrios europarlamentarės kritikos sulaukė Lietuvos negebėjimas išsivystyti Europos lėšų. „Iš 12 didelių projektų, kuriuos Lietuva ketino finansuoti Europos Sąjungos (ES) lėšomis, paruošti tik 2. Iš taip

išreklamuotų milijardų eurų elektros tinklui liko tik 175 mln. eurų (elektros tiltui į Švediją 'Swedlink') ir tai – tik dėl to, kad Lietuva jokių projektų nėra paruošusi. ES yra numatęsi lėšų užimtumui skatinti, bet ir vėl – nėra paruošta projektų“, – teigė M. Starkevičiūtė.

Specialistė piktinosi, kad tuo metu, kai čekai, ispanai, daugybė kitų šalių pasirašinėjo sutartis su Europos investicijų banku dėl lėšų smulkiąjam verslui skatinti, Lietuvoje – dailintasi pareigomis, ir tik dabar yra ruošiama sutartis.

M. Starkevičiūtės teigimu, skolinant lėšas patariama investuoti į konkurencingumą didinančias priemones. Anot europarlamentarės, numatoma, kad Lietuvos verslo investicijos į įrengimus smarkiai mažės, taigi atotrūkis tarp mūsų šalies ir Vakarų Europos valstybių dar augs, taip prarasime konkurencingumą.

Pasak finansų specialistės, kita didžiulė Lietuvos problema – darbo vietų mažėjimas. „Kaitaliokite pajamų mokesčius kaip tik norite, nieko nebus. ES yra skyrusi 1 mlrd. eurų darbo vietų išsaugojimui ir kūrimui, ar girdėjote socialinės apsaugos ir darbo ministrą Rimantą Dagį kalbant, kaip jis tuos pinigus panaudos“, – retoriškai klausė M. Starkevičiūtė ir tuoj pat atsakė, kad bent ji pati to nėra girdėjusi.

Ji taip pat teigė nesutinkanti su Lietuvoje skleidžiama nuomone, esą dėl „baisios biudžeto padėties“ Lietuvai sunku skolintis. Europarlamentarės nuomone, išpūstos yra ir kalbos dėl išskirtinai blogos Lietuvos biudžeto padėties. Ji taip pat pažymėjo, kad Lietuva yra gerokai mažiau prisiskolinusi už daugelį kitų valstybių.

Parlamentarai nepaėmė dalies darbo užmokesčio

Vilnius, vasario 2 d. (BNS) – Dalies atlyginimo sausį atsisakę parlamentarai į valstybės biudžetą grąžino arba labdarai paaukojo apie 85 tūkst. litų.

Maždaug 15 proc. atlyginimo, vienydamiesi su tauta, neėmė Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų, Liberalų sąjūdžio frakcijų nariai, socialdemokratas Zigmantas Balčytis, 3 Mišrios grupės nariai bei trys Europos Parlamento nariai. Didžioji dalis Seimo pirmininko Arūno Valinsko algos taip pat pervedama į kitą sąskaitą, iš kurios jis vėliau teikia labdarą.

Kitiems Seimo nariams už sausį pervedtas visas darbo užmokestis. „Negavome jokių kitų nurodymų dėl pinigų pervedimo“, – sakė Seimo Finansų departamento darbuotoja.

Didžiausią sumą biudžetui grąžino didžiausia Seimo frakcija – Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių de-

mokratų. Kaip pranešė šios frakcijos seniūnas Jurgis Razma, sausį konservatoriai nepaėmė 52,219 litų. Iš jų 48,084 litai grąžinti biudžetui, per 4 tūkst. litų pervedti labdarai.

„Tokio dydžio suma sutaupyta, frakcijos nariams pateikus Seimo kanceliarijai prašymus savanoriškai sumažinti jiems išmokamą atlyginimą“, – rašoma pranešime spaudai.

Šis sumanymas kilo tuomet, kai nebuvo priimti įstatymo pakeitimai dėl Seimo narių atlyginimo sumažinimo 15 proc. Nuo vasario 1 d. įsigaliojo įstatymo pakeitimai, pagal kurių visų Seimo narių algos sumažintos 15 proc., tačiau šie pakeitimai dar netaikomi atlyginimams už sausio mėnesį. Po šio pakeitimo aukštų pareigų neinančio parlamentaro atlyginimas, neatskaitant mokesčių, sudaro apie 9,200 litų. Dar 3,800 litų Seimo nariai gauna parlamentinėms išlaidoms.

Pasaulio naujienos

Pasaulio vadovai nerado atsakymų, kaip kovoti su ekonomine krize

Vilnius, vasario 2 d. (Balsas.lt/President.lt) – Šveicarijos kurorte Davose sekmadienį baigėsi 5 dienas trukęs kasmetinis pasaulio ekonomikos forumas, kuriame šiemet daugiausia dėmesio buvo skirta ekonominei krizei ir jos sukeltiems padariniais aptarti bei ieškoti išiečių iš susidariusios padėties. Specialistų teigimu, konkrečių atsakymų surasti ir susitarimų pasiekti politikos ir ekonomikos vadovams nepavyko, tačiau dar kartą garsiai nuskambėjo vieningas raginimas pertvarkyti pasaulio ekonomikos sistemą ir taip išieiti iš „kapitalizmo krizės“.

Šių metų forumo tema buvo „Formuojant pasaulį po krizės“, tačiau panašu, kad apie tai kalbėti buvo dar kiek per anksti, nes visos kalbos pirmiausia pasisukdavo apie tai, kaip išgyventi pačią krizę ir tik po to, apie tai, kaip atrodytų ir turės būti tvarkomas pasaulis ir jo ekonomikos sistema sunkiausiai krizės laikotarpiui praėjus. Žinia, niekas neneigė, kad sunki ir ilgoka ekonominė recesija jau yra ne ateities prognozės, bet tikras ir kiek gąsdinantis faktas.

Vienas iš pinigų rinkos specialistų teigė: „jei manote, kad pasaulio ekonomika kritinį tašką pasieks ir ims atsigauti šių metų pabaigoje ar kitų metų pradžioje, tai turite pasakyti, kad mes kritinio taško dar tikrai nepasiekėme, mes jo net nematome ir net nesuimame spėti, kad padėtis gali pradėti gerėti“. Kitas forumo dalyvis kalbas apibendrino gana lakoniškai: „mes nežinome, ką daryti tokioje padėtyje. Žinome tik, kad kažką daryti reikia ir kiek įmanoma skubiau“.

Net aršiausi laisvos rinkos idealų gynėjai pripažino, kad nebeįmanoma išsiversti be valstybinio ekonomikos tvarkymo. Paradoksalu, tačiau Davose, kuris tradiciškai buvo laikomas kapitalistinių vertybių gynimo tvirtove, šiemet skambėjo siūlymai baudžiamojon atsakomybėn patraukti tuos finansų ir bankų sektorių ats-

tojus, dėl kurių kaltės neva kilo ekonominė krizė.

Regis, visi vieningai sutiko, kad kapitalistiniais principais grįsta pasaulio ekonomika visiškai sušlubavo ir nėra kitos išieties, kaip tik imtis skausmingų ir radikalių priemonių susidariusiai padėčiai spręsti. Tačiau kokios jos – kol kas niekas konkrečiai negalėjo pasakyti. Galbūt daugiau konkrečių siūlymų iš įtakingiausių pasaulio vadovų bus galima išgirsti balandžio mėnesį Londone vykstančiame G-20 viršūnių susitikime.

Tuo tarpu Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus, dalyvaudamas interaktyvioje sesijoje Europos vieta pasaulyje („Europe's Place in the World“), kėlė klausimą, kokia bus Europa po pasaulinio ekonominio ir finansinio nuosmukio ir kokios prielaidos Europai tapti stipresnei, lankstesnei ir labiau pasitikinčiai savimi. Kalbėdamas apie struktūrinių pertvarkų svarbą, prezidentas V. Adamkus kėlė hipotezę, kad kai kurie dabartiniai ekonominiai sunkumai kilo dėl nepakankamo socialinio draudimo, mokslinių tyrimų ir švietimo, arba sveikatos priežiūros sistemų pertvarkymo.

„Galbūt ekonomikos nuosmukis privers mus padaryti tai, ko nepavyko pasiekti neryžtingomis priemonėmis“, – sakė Lietuvos vadovas. Apibendrinamas prezidentas išreiškė įsitikinimą, kad Europa ir toliau rodytų pavyzdį regioninės integracijos srityje.

„Europos patrauklumas ir galia kyla iš pasiektų laimėjimų: vienos bendros rinkos, euro, Europos teisės ir įstaigų. Europos įvairovė – jos vertingas DNR bruožas – paskatins diegti naujoves. Demokratija ir žmogaus teisės, privačios iniciatyvos ir konkurencija, atvirumas kaimyniniams ir kitiems pasaulio regionams – visa tai padės mums pergyventi šiuos neramius laikus. Ir nugalės“, – sakė Lietuvos prezidentas V. Adamkus.

„Dauguma JAV karių grįš namo iš Irako per metus“, – sako JAV prezidentas

Washington, DC, vasario 2 d. („Reuters“/BNS) – JAV prezidentas Barack Obama sekmadienį pažadėjo, jog nemaža dalis iš Irake esančių 140 tūkst. JAV karių grįš namo per metus, taip pat pareiškė, kad irakiečiai jau pasiruošę priimti didesnę atsakomybę dėl savo šalies saugumo.

B. Obama, kuris iš savo pirmtako George W. Bush paveldėjo karus Irake ir Afganistane, prezidento rinkimų kampanijos metu žadėjo išvesti visus JAV karius iš Irako per 16 mėnesių, kas mėnesį išvedant po 1–2 brigadas.

Duodamas interviu televizijai NBC, prezidentas pasveikino savaitgalį Irake įvykusius provincijų rinkimus, kurie buvo patys ramiausi nuo 2003 m., kai JAV vadovaujamos pajėgos įsiveržė į šalį nuverstį Saddam Hussein režimo. Paklaustas, ar dauguma karių sugrįš iki kitų metų Nacionalinės amerikietiškojo futbolo lygos čempionato superfinalo, B. Obama atsakė: „Taip. Mes rengiamės labai formaliai išdėstyti, kokie yra mūsų ketinimai Irake, taip pat Afganistane.“

Naujoji administracija pradėjo esminį JAV pajėgų strategijos įvertinimą Afganistane, kuriame NATO vadovaujamos pajėgos stengiasi numalšinti tebekylančią smurto bangą ir aktyviai veikiančius talibų kovotojus. B. Obama administracija ketina beveik dvigubai sustiprinti Afganistane esančias JAV pajėgas: dabar šioje neramioje Azijos šalyje saugumo misiją atlieka 36 tūkst. karių, o per 18 mėnesių jų turėtų pagausėti iki 60 tūkst.

Po praeitą savaitę Pentagono įvykusio pasitarimo su Jungtinės vadovybės vadais B. Obama sakė, kad JAV kariai iš Irako turi būti išvedami atsakingai ir pagal kruopščiai parengtą planą. Praėjusiais metais JAV pasirašė su Iraku karinę sutartį, kurioje numatyta, jog paskutiniai JAV daliniai bus išvesti 2011 m.

Pasak prezidento, pradėjus kadiciją jam teko atlikti vieną pareigą, kuri labai padeda blaiviai įvertinti padėtį – pasirašyti laiškus, kurie bus išsiųsti žuvusių karių artimiesiems. Per karines kampanijas Afganistane žuvo apie 644, o Irake – 4,236 JAV karius.

EUROPA

ATĖNAI

Graikų policija pirmadienį prieš Kretos ūkininkus panaudojo ašarines dujas, kad jie nevažiuotų savo traktoriais iš Pirėjo uostamiesčio į sostinę protestuoti. Mažiausiai du žmonės per susirėmimus buvo sužeisti. Šis konfliktas uoste yra dar vienas beveik dvi savaites trunkančių graikų ūkininkų protestų išpuolis. Ūkininkai, kurie protestuoja dėl jų produktų žemų kainų ir reikalauja vyriausybės finansinės pagalbos, visoje šalyje traktoriais užtvėrė sienos perėjas ir kelius.

LONDONAS

Didelėse Vakarų Europos dalyse pirmadienį iškrito gausus sniegas, kai kur – gausiausias per du dešimtmečius, kuris priverstė atidėti daug skrydžių ir smarkiai sutrikdė kelių eismą. Londoną padengė iki 10 cm storio sniego danga – storiausia per 18 metų. Buvo uždarytas judriausias pasaulyje Hitrou oro uostas, sutrikdytas traukinių ir autobusų eismas, o daugelis kasdien į darbą važinėjančių žmonių buvo priversti likti namuose. Sumaištis taip pat išviešpatavo Paryžiuje ir Ispanijos dalyse, o Italijoje žuvo 3 žmonės. Sniegas iškrito ir Šiaurės Maroke.

RYGA

Latvijos premjeras Ivars Guodmanis susimąžino savo ir kitų vyriausybės kanceliarijos darbuotojų atlyginimus, pranešė kanceliarija. I. Guodmanio alga bus 15 proc. mažesnė. Vietoj 2,385 latų (11,682 litų) jis dabar gaus 2,027 latus (9,928 litų). Premjero sekretorius spaudai paaiškino, kad premjero biuro darbuotojų metinė alga sumažinta 20 proc. Jie šiais metais taip pat negaus premijų ir atostoginių.

REIKJAVIKAS

Islandijos prezidentas Olafur Ragnar Grimsson į šalies premjero pareigas oficialiai paskyrė Johann Sigurdardottir, kuri tapo pirmąja moterimi Islandijos premjere. Naujajai kairiosios pakraipos koalicinei vyriausybei vadovausianti 66 metų J.

RUSIJA

MASKVA

Maskvos Kristaus Išganytojo katedroje pirmą kartą jos istorijoje įvyko patriarcho intronizacija – sekmadienį per iškilmingą Liturgiją į sostą buvo pasodintas XVI Maskvos ir visos Rusijos patriarchas Kiril.

AZIJA

TOKIJAS

Ugnikalnis, kuris pirmadienį išsiveržė netoli Tokijo, spjaudėsi dūmų debesimis ir apipylė dalį Japonijos sostinės smulkiais baltais pelenais, kuriuos vieni gyventojai iš pradžių palaikė sniegu. Pasak Japonijos meteorologijos agentūros, už 154 km į šiaurės vakarus nuo Tokijo esantis Asamos ugnikalnis išsiveržė pirmadienio rytą, išmetęs apie 1,6 km aukščio dūmų ir pelenų stulpą. Apie sužeistus žmones ir padarytą žalą pranešimų negauta.

DELIS

Tibeto dvasinis vadovas Dalai Lama, kuris pasiskundė skausmais rankose, pirmadienį buvo nuvežtas į ligoninę Indijos sostinėje Delyje, pranešė jo atstovas. Dalai Lama gyvena tremtyje šiame Šiaurės Indijos mieste.

JAV

WASHINGTON, DC

JAV prezidentas Barack Obama pareiškė, kad jo sprendimas uždaryti Gvantanamo kalėjimą „padidins mūsų saugumą“ ir užtikrins, kad šalies vyriausybė nepažeis JAV teisinės sistemos normų. Duodamas interviu, kurį televizija NBC pirmadienį parodė laidoje „Today“, B. Obama sakė, kad jo sprendimą uždaryti karinį kalėjimą Kuboje veikiančioje JAV karo laivyno bazėje padiktavo siekis suderinti „Amerikos žmonių saugumą galinčius nulemti“ veiksmus ir Konstitucijos garantuojamas įkalintų asmenų teises. Prezidentas sakė neabejojantis, jog tarptautinė bendruomenė sutiks priimti dalį šiuo metu Gvantaname laikomų kovotojų.

ATLANTIC

Express Corp.

1-800-775-SEND

www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight

Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Auto Export

Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Small Packages

Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

Air Freight

Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Trucking

Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
 Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

LYDI ŠVENTADIENIS

IV eilinis sekmadienis

ŽODŽIO GALIA

Visi didžiai nustebo ir klausinėjo vienas kitą: „Kas gi čia? Naujas mokslas su galia?! Jis netgi netyrosioms dvasioms įsakinėja, ir tos jo klauso!”

(Mk 1, 27).

RYTIS GURKŠNYS, SJ

(...) Labai gaila, kad daug žmonių gyvena nusivylę, neramūs, nuliudę ir nuolat kartoja: „Niekas gero nėra mano gyvenime. Niekada man nesiseks. Neturiu jokių gabumų. Niekas gero nesugebu sukurti. Nebetikiu, kad kas nors gražaus ar didingo manęs laukia ateityje. Nemanau, kad mano santuoka kada nors bus geresnė. Nematau, kaip išsikaupti iš skolų. Nebeturiu vilties pasveikti iš šios ligos. Tokiame amžiuje teks su tuo susitaikyti.” Jie net nepastebi, kad tokie žodžiai juos veda nesėkmių, didesnių pralaimėjimų link ir į gilesnę nevilčių. Jų žodžiai atima pasitikėjimą savimi ir Dievo globa. Tokie neigiami žodžiai neleis jiems pastebėti daug gerumo, grožio ir naujų galimybių augti, tobulėti ir patarnauti kitiems. Jų žodžiai jiems užtveria kelią į tą gyvenimą, kuriam jie yra sukurti ir pašaukti.

Jeigu norime pakilti iš sunkumų, kartokime tuo dažniau: „Esu vertingas. Esu talentingas. Esu mylimas. Dieve, tu turi man nuostabų planą. Tikiu, kad mane laimini kiekviename žingsnyje. Visa tai, ką šiandien darysiu, pavyks. Su tavo pagalba nugalėsiu visus sunkumus. Dėkoju tau, Dieve, už visa tai, ką esi man šiandien parengęs.” Tokiuose žodžiuose tikrai slypi didžiulė galia. Jėzus sako, kad mūsų žodžiai gali kalnus kilnoti. Kokie kalnai mūsų gyvenime? Viešiesiems – sunki ir varginama liga, kitiems – prasti ar įtempti santykiai šeimoje, dar kitiems – sunkumai profesiniame gyvenime ar asmeniniuose finansuose. Nepakanka vien tik mąstyti apie tas problemas ar vien tik tyliai melstis. Turime kartoti tikėjimo, vilties, galios, palaimos žodžius. kažkas yra pasakęs: „Nepasakok Dievui, kokie dideli kalnai tavo kelyje. Nuolat sakyk savo kalnams, kad tavo Dievas yra daug didesnis ir galingesnis už juos.”

Viena jauna Matematikos fakulteto studentė Emilija vargo nesėkmingai kovodama su anoreksijos negalia. Buvo aukšto ūgio, bet svėrė daug mažiau negu jos bendraamžės. Ji valgydavo labai mažai. Buvo labai nusivylusi savimi ir savo gyvenimu. Pamažu nutraukė visus santykius su tėvais, giminėmis ir draugais. Neturėjo jokių svajonių ir siekių. Mergina mąstė, kad vieną dieną ji numirs badaudama. Ji neturėjo jokių svajonių ir prasmingų tikslų ir buvo įsitikinusi, kad neturi ką prarasti gyvenime. Tačiau vieną dieną jai paskambino Emilijos buvusi mokyklos draugė. Ji mokėsi kitame universiteto fakultete ir paprašė, kad Emilija jai padėtų išspręsti matematikos uždutis. Emilija sutiko. Sutartą dieną jos kelias valandas praleido kartu Emilijos namuose, aptardamos matematikos uždutis. Išėidama ji pasakė: „Emilija, tu turi talentą matematikai. Įsivaizduoju, kad vieną dieną tu būsi geriausia mokytoja. Tu savo mokiniais labai patiksi.” Tokius žodžius Emilija girdėjo pirmą kartą. Ją sujaukdino tokia draugės nuomonė. Tie žodžiai giliai įstrigo į jos atmintį. Jie pakeitė ne tik Emilijos požiūrį į

gyvenimą, bet ir viską apvertė aukštyn kojom. Tai buvo prieš 20 metų.

Šiandien Emilija jau laimėjusi daugelį šalies geriausias mokytojos apdovanojimų. Ji dirba su stokojančių šeimų talentingais vaikais. Be to, ji turi savo šeimą ir tris vaikus. Ji visada prisimena, kad tai, ką turi dabar gyvenime, prasidėjo nuo tų kelių žodžių, netikėtai išgirstų iš savo buvusios bendraklasės. Ji atpažino Emilijos turimus gabumus ir gerumo sėklas. Žinoma, ji galėjo nutylėti savo pagyrimo žodžius. Tačiau garsiai įvardydama tai, ji padėjo Emilijai atsikleisti ir ugdyti savo talentą. Tas paprastas išartas pagyrimas padarė jos gyvenime neįtikėtiną įtaką. Keli paprasti palaimos žodžiai gali labai stipriai pakeisti mūsų ir kitų gyvenimą.

Vienas kunigas man pasakojo apie šeimą, kurioje sūnus supykęs išėjo iš namų, nutraukė visus ryšius su jais ir daugelį metų negrįžo. Žinoma, tėvai galėjo su tuo susitaikyti, pamiršti jį ir nebelaukti. Tačiau jie ne tik laukė, bet ir tikėjo, kad jis sugrįš. Jie nežinojo, kaip tai įvyks. Jie nuolat stiprino savo tikėjimą maldos žodžiais: „Visagali Dieve, tikime, kad tau nėra negalimų dalykų. Dėkojame tau už dovanotą sūnų. Žinome, jog tu jį dabar vedi namo. Tikime, kad vieną dieną ir vėl būsime kartu.” Jie žinojo, kad jų maldos mintyse ir žodžiuose slypėjo didelė galia. Kiekvieną vakarą jie dviese virdavo vakarienę ir padėngdavo stalą trimis žmonėms. Prieš vakarienę jie kalbėdavo maldą, dėkodami Dievui už sūnų, prašydami jam reikalingų malonių, susitaikymo šeimoje. Be to, jie nupirko Šventąjį Raštą, padėjo ant spintelės prie jo lovės. Jie ne tik laukė. Jie tikėjo ir rengėsi jo atėjimui. Po daugelio metų vieną vakarą jis pasirodė prie durų. Tėvai išėjo jo pasitikti ir sakė jam: „Sūnau, einame sėstis prie stalo, vakarienė jau paruošta.” Jis ir šiandien kiekvieną sekmadienį ateina į bažnyčią. Jo rankoje tėvų dovanotas Šv. Raštas.

Mūsų žodžiai, teigiami arba neigiami, turi didžiulę kūrybinę galią. Šv. Raštas nemoko mūsų kalbėti apie skausmus ir kančią. Jis niekada neliepia skūstis tuo, kas bloga ir neigiama. Priešingai, jis nuolat (taip pat ir ši sekmadienį) mus kviečia šlovinti Dievo gerumą, galią bei jo nuostabių darbų. Neleiskime, kad nevilčių, netikėjimo ir pralaimėjimo mintys ir žodžiai valdytų mūsų gyvenimą. Gal šiandien esame „bevilčių padėtyje” ir nematome jokios išeities. Nepasiduokime. Dievas jau daug stebuklų padarė per visą istoriją. Jis mato per kokius išbandymus, įžeidimus, trūkumus, skausmą, konfliktus, nesėkmes einame šiandien. Jis jau dabar siūlo mums be galo daug išiečių. Jei siekiame stipresnės sveikatos, daugiau išminties sprendimuose, daugiau sėkmės imonėse, ramybės ir džiaugsmo šeimose, drąsiai kartokime tikėjimo ir vilties kupinus žodžius. Kai su viltimi žvelgiame į ateitį, mąstome bei kalbame tikėjimo žodžius, net ir pati sudėtingiausia padėtis keičiasi. Mus nuolat globojantis Viešpats turi visa tai, ko mums reikia ramiam ir gausiam gyvenimui.

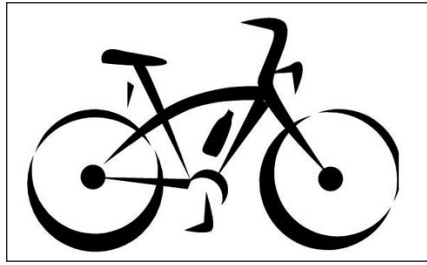
Bernardinai.lt

Aš turėjau dviratuką, vienas ratas nesisuko

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

Prieš porą dienų „Drauge” skaičiau Juozo Gailos rašinį. Jau turiu įprotį viską, kas jo parašyta, skaityti. Ši kartą dar susigundžiau jam parašyti prieš straipsnio pridėtu el. pašto adresu. Atsakydamas jis kažką paminėjo apie važiavimą dviračiu. Kaip tik tuo metu aš pats jau ruošiausi ką nors parašyti apie dviratį ir Gailos paprašiau, kad man keletu žodžių parašytų apie savo ryšį su dviračiu, kad galėčiau tai panaudoti savo straipsnio pradžioje. Netrukus tą prašytą kibirkštį gavau:

„Apie dviratį. Mėgstu važinėti dviračiu, bet važinėdavau tik po savo kalnuotą gyvenamą vietovę. Kartą ties sankryža staigiai stabdydamas kritau, pažeisdamas kelį ir alkūnę. Niekas nelūžo, tačiau kelį karts nuo karto skauda. Namuose dviratį minu po pusvalandį porą kartų per dieną. Pagal rodyklę (jei ji tikslai), per pusvalandį ‘nuvažiuoju’ tik apie 7 mylias. Taigi, važiuoju lėtai, nes jei greitai važiuočiau, tai nuvažiuočiau ten, iš kur negrįžtama.”

Įvadinį paragrafą jau turiu. Turiu ir kasdien važiuoju niekur nuvažiuojančiu dviračiu. Iš tikrųjų, tai yra vienratis, tik su priekiniu ratu. Jo gale yra tik ramsteliai, kurie tą vienratį išbalansuoja. Pirmą kartą tokį vienratį nusipirkau prieš daugiau nei dvidešimt metų. Pirkau iš dabar jau bankrutavusios „Montgomery Ward” parduotuvės. Po gero mėnesio tame vienratyje esantys šratai išlakstė po kambarį. Žodžiu, pigios, turbūt Kinių gamintos, dalys išsinešiojo. Tą vienratį gražinau atgal ir atgavau pinigų. Tik po to rimčiau pasidomėjau apie tokios aparatūros kokybę ir produktų įvairovę. „Consumer Reports” žurnalo įvertinimu, geriausiu vienratiu tuo metu buvo parynkta suomiškos firmos „Tunturi” produktas. Jį ir nusipirkau prieš dvidešimt metų. Kaip tik šiomis dienomis jo skaitliukas rodė 12,000 mylių arba 19,200 kilometrų. Per tą laiką tas vienratis tarnavo ir tebetarnauja man be jokių priekaištų. Vieną kartą bandžiau paieškoti, ar kur nors galėčiau rati aš patepti, bet, atrodo, nėra kaip.

Po poros metų tuo pačiu metu turėta tikra dviratį (su dvejais ratais) išmainiau įrgi į „Tunturi” firmos „visureigį” dviratį (dar vadinamas kalnų dviračiu). Jis buvo daugelio ekskursinių kelionių ir stovyklavimų palydovas, daugiau prisivažinėjęs, pakabintas motornamiuko gale, negu mane vežiojęs. Kurį laiką turėjau ritualą kasdien apie netoli esantį oro uostą apvažiuoti dešimt mylių. Nežinau, kiek tūkstančių ten susukau, bet atsimentu tik vieną nugriuvimą. Sustojęs atsigerti vandens atrišau šalmo dirželį. Vėl pradėjęs važiuoti, pamačiau, kad tas dirželis kabaluoja. Niekas negalvodamas, viena ranka bandžiau jį prikabinti, bet nesisekė. Tada, apsižiūrėjęs ar neatvažiuoju automobiliu, nuo vairo nuėmiau ranką, norėdamas abiejomis rankomis tą dirželį sutvarkyti. Vairas, pasijutęs

esęs be vežiko, susigalvojo sukelti į šoną, o aš – kūliavirčiais į pakelės griovį. Pirmą mano reakcija buvo greitai apsidairyti, ar kas nematė tokio mano žioplumo. Mano laimei, liudininkų nebūta. Kūnas irgi nepatyrė nuostolių.

Tas dviratis tikrai ištikimas ir niekada manęs neapvyklė. Nė karto neturėjau nuleistos padangos. Gal kokį dešimtį metų su juo dalyvaudavau pinigų sukėlimo pasivažinėjime. Reikdavo rasti rėmėjus, kurie už nuvažiuotą mylias pasižadėdavo kiek nors labdarai paaukoti. Pirmus metus pradėjau su dešimties mylių nuotoliu, bet su laiku įsidrąsinau ir numindavau 50 mylių. Kasmet iš rėmėjų sukeldavau kokius šešis ar septynis šimtus dolerių. Šios lėšų telkimo kelionės būdavo gerai suorganizuotos. Kas 15 mylių būdavo įrengtos sustojimo aikštelės, dalino energiją teikiančių užkandėlių, vaisių sulčių, o kelionės pabaigoje palepindavo pora picos riekučių. Tuos labdaringus pasivažinėjimus organizuodavo Michigan seimelio atstovė Debbie Stabenow. Su laiku ji buvo išrinkta ir dabar vis dar yra JAV senatorė, mums atstovaujanti Washington, DC. Po jos išvykimo į JAV sostinę sustojo ir tie metiniai lėšų sukėlimo važinėjimai, bet pažintis su senatore išliko iki šiol.

Tas „Tunturi” mane vežiojo po Nova Scotia kalnelius prie Atlanto vandenyno, po Prince Edward Island paplūdimius Kanadoje, po Door apskrities Wisconsin valstijoje šunkelius. Kasmet stengiuosi bent kartą pastovyklauti kur nors netoli namų. Visuomet pasiimu savo ištikimą „Tunturi”, porą knygų ir medžio deginimo įrankius. Tai mano žemiškos rekolekcijos.

Turiu ir antrą dviratį, irgi visuoreigį. Jį laikau prieš mūsų vasarnamiuko, esančio pusiakelėje tarp Grand Rapids ir Traverse City, Michigan valstijoje. Juo važinėju tik porą kartų metuose, kai ten nuvykstame, bet vis dar važinėju. Važinėju daugiausia smėlėtais keleliais, o per smėlį labai sunku važiuoti. Kartais ratas įklimpsta ir negali jo į vieną ar kitą šoną pasukti. Tokiu atveju reikia į vieną ar kitą pusę griūti. Paskutinį kartą teko net tris kartus nugriūti. Nugriuvau į minkštą smėlį ir samantą kupstelį, bet galėjau ir į kokią šimtametę pušį atsitrekti. Kartais įsivaizduoju, kad vieną dieną nugriuvus iš manęs liks tik kaulų krūvelė, nes su amžiumi kaulai darosi trapesni. Bandau sau pasižadėti vienas nevažinėti po mažai naudojamus keliukus kaimynystėje esančioje Manistee tautinėje girioje, bet sunku senų įpročių atsikratyti.

Nors ir turiu reikiamą aprangą, nebevažinėju, kai lauke yra žemiau nulio Celsijaus, kai stipriai lyja, kai vėjas yra stipresnis nei 25 mylios į valandą, kai didelis automobilių judėjimas, kai lauke tamsu. Tarsi kareivis, visada važiuoju su šalmu. Bene įspūdingiausias pasivažinėjimas įvyko prieš porą metų netoli Skagway miestelio, Aliaska valstijoje. Ten visą mūsų grupę autobusiuku užvežė į gana aukštą kalną, išdalino dviračius, patikrino, ar turime šalmsus, ir palinkėjo gero vėjo. Kelionė į miestelį buvo į pakalnę gal kokias dešimt mylių. Kartais net pristabdyti reikėdavo, o vaizdai buvo tikrai pasakiški: aplink kalnai, miškai, virš galvos – ereliai, prie kelio gelės, pro ausis lekiantis vėjas.

PINKLĖS

Romanas

Vytautas Čepiauskas

Nr. 33

Kartą patikrinimo metu revizorius pamatė keptuvėje kartu su spirgučiais bečirškantį ilgausį. Šefė nė kiek nesutriko, o paėmė tarakoną dviem pirštais, įsidėjo į burną ir gardžiuodamasi kaip blezdinga sučiulbėjo: „Čia nieko nėra, čia nieko nėra, tik spirgiuukas, spirgiuukas.“ Revizorius žioptelėjo it žiobris, iš vandens ištrauktas, išpūtė akis ir nė mur mur. Ji ir bilietus parnešdavo į kiną ar dramos teatrą, kad tik vaikučiai kartu būtų, o svečiams girdavosi: „Jaunieji, jaunieji.“ Jis nekreipė į tai dėmesio, anokia čia bėda, tegul šneka, juolab kad ir studijuoti nedaug beliko. Artėjant vasaros atostogoms, Giedrės motina parūpino kelialapius į pietus, ir jis, blogo nenujausdamas ir nenorėdamas gadinti santykių su šeimininge, sutiko lydėti dukrelę, kad, neduok Dieve, koks juodaūsis neįvilotų į spąstus. Smarkiai prašovė, būtų žinojęs, kuo visa tai kvepia, nė joku būdu nebūtų važiuavęs. Jos naivumas, glaustymasis įsipyko iki gyvajai, o kai ištraukęs jos ranką iš po pažasties pasakė, kad eitų šalia, dar pagalvos, jog esame įsimylėjęliai, tai pažvelgė pjaunamos telyčaitės akimis ir sumurmėjo: „O argi mes ne įsimylėjęliai?“

Tos atostogos jam pro pakaušį išlindo. Nepailsėjo, tik išsikankino, nervus susigadino, o Giedrė paspringdama pasakojo draugams apie nuostabiai praleistą laiką, vis nepamiršdama pabrėžti, kad tai JOS Augustinas. Kai motina viską perėmė į savo rankas, emė stamantriau jį ganyti, pradėjo reikalauti pasiaiškinimo vėliau sugrįžus, tada ir pajuto, kuo visa kvepia. Jis pradėjo išeidinėti, grįždavo kas antrą, kas trečią dieną, dažniausiai girtas kaip pantis ir, nusikapstęs iki savo „skylės“, grįždavo kaip pakirstas. Juo toliau, tuo labiau viskas erzino, gyvenimas darėsi nebepakenčiamas, atmosfera įkaito, knygos krito iš rankų, jis atsisakė bendros vakarienės, pietavo studentų valgykloje, vengdavo Giedrės kaip velnias kryžiaus, bet nakvoti po šeiminingės grasinimų grįždavo laiku. Vieną rytą akis atsikrapšto, gi žiūri – Giedrė šalia begulinti, švelnius žodžius suokia, glaustosi, o jis spokso į „gražuolę“ lyg iš maišo išlindęs, akis trina, niekaip nesuprasdamas, kas įvyko. Jis suka atgal juostelę, regis, viską prisiminė: kaip su Jaugilu susitiko, kaip šachmatais žaidė, kaip romą gerė, kaip iki namų parsikapstė, o kaip atsigulė, ir dar su Giedre – užmušk, negalėjo prisiminti. Tuoj motina prisistatė, antklodę švyst į šalį, o ten... lyg būtų spanguolių pritraiškyta. „Džiaugiuos, sako, vaikučiai, džiaugiuos, ačiū Dievui, pagaliau susipratot, jau seniai draugaujat, štai ir žiedus parūpinau“. Augustinui galvoje užė nelyginant tuščioje puodyneje, kai joje skraido kamanės, – neišspaudė nė žodžio, tik spoksojo akis išspanginęs lyg veršelis, nuo karvės tešmens atplėštas. Kai prasiblaivė, atsipeikėjo ir viską pagaliau suvokė, tai pasijuto nuskriaustas, apgautas, kvailintas, žemintas, ir jį suėmė toks įtūžis, siutas pripildė krūtinę. „Nė velnio, – galvojo jis tada, – nors per jo paties kvailumą ir užsikorė merga ant sprando, bet galvos

į padurkus nesusuks, tegul ir negalvoja.“ Tokia įelektrinta padėtis tęsėsi, o grįžęs užsisklėsdavo savo gūžtoje ir nė vieno neįsileisdavo tol, kol šeiminingė imdavo belstis į duris, priekaištadama ištikimybės laužymu, reikalaujama atidaryti. Kai kantrybė baigėsi, jis susidėjo knygas, čiupo paltą. Šeiminingė puolė į ašaras, už širdies stvėrėsi, visokiais vardais išvadino, o kai jis ėjo pro duris, užkriokė: „Žiedą atiduok!“. Jis nusišovęs tėsė jį ant stalo ir, lydintas prakeiksmų, išdundėjo. Toks naivolis, taip tu man apžlibk, tikras avino mulkis, siuto ant savęs, juk nuo pat pradžių buvo aišku, kur suka. Maitas dykai, už kambarį mokėt nereikia, gyvenimi lyg pas poną Dievą užkrosnyje. Kaip jis, žioplys, nesuprato, taip kvailai pasitikėjo, kad neduok Dieve. Vis Augustėli, o velnias galvoj. Sugalvok tu man?! Pasiutęs apskurumas! Augustinas pasimuistė, užvertė laikraštį ir įsistebeilijo pro langą.

Devynioliktas skyrius

Vincenta parskubėjo iš darbo kiek ankstėliau, žvilgtelėjo į šaldytuvą, nors ir taip žinojo, kad ten vėjai švilpia. Kol viską apsvarstė, surikiavo, ką pirkti, ką virti pietų, nė nepajuto, kaip atsidūrė prie parduotuvės ir vos ne kaktomuša susitiko su mergina, kuri tarstelėjusi „labas“ prasmuko pro šalį. „Laaabas“, – nutęsė Vincenta, nespėjusi nė veido išidėmėti. Smalsumo paskatinta ji išėjo į lauką, žvilgsniu pavymui nusekė panelę ir tik dabar atpažino savo vyro sekretorę. Ji ėjo išsiritusi, kaip su pagalvėle ant užpakalio. Vincenta grįžusi į parduotuvę apsiprekinanti, o pamačiusi eilę prie apelsinų, atsistojo ir pati. Augustinas mėgsta vakarais prie televizoriaus pasmaguriauti, ir jina su Laimučiu įsimeta burnon kokią skiltelę. Vėl akyse šmėstelėjo sekretorė, nors vardo jos nežinojo, kažkoks keistas, Matilda, o gal Marvilė, neprisiminė. Na ir apsirengimas, Dieve tu mano, anksčiau tėvai būtų iš namų išvarę, o dabar po miestą *špacieruoja*. Sijonėlis – rūra matos, ausyse rinkės didžiausios nelyginant buliaus nosyje, stypt stypt ant aukštakulnių. Riesta pana, riesta, tokia gali bet kokiam vyrui ant sprando užsikarti. Nusipirkusi apelsinų, ji švytinti parkulniavo į namus. Užsimetė chalata, įsispyrė į šlepetes, pradėjo virti pietus ir staiga kniostelėjo, kad šiandien reikia Laimutį anksčiau parsivesti iš darželio, nes jų kambarį žada dezinfekuoti ar ką ten daryti. Pamėgdžiodama sekretorę, ji apsiavė aukštakulnius, užsimovė gražesnę sijoną, atsistojusi priešais veidrodį abiem rankom kilstelėjo krūtis, pagalvojo, kad reikėtų naujos tampsinės liemenėlės, geriau atrodytų, kaip vyras sako, statesni būtų. Parėjusi su berniuku, ji suplakė keletą kiaušinių, papjaustė plonai lašinukų, pačirškino, sėdo valgyti, nes ir jai jau pilvas giedojo. Suskambus telefonui, ji nukaukšėjo į kambarį, pakalbėjo ir grįžo prie stalo.

– Mamyte, žinai ką...

Bus daugiau.

Akių ligos

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos pagal susitarimą
Tel. 312-337-1285

Dantų gydytojai

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. Sts. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių
bei kitų skausmų gydymas

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

SKELBIMŲ SKYRIAUS
TEL. 773-585-9500

Kun. Jonas Dėdinas lietuvių kalbos diktanto metu.

Turiu žmonas net tris...

Atkelta iš 4 psl.

Bet ir smulkesnėje visuomenėje ne kitaip. Pirmieji išeiviai dar noriai sugebėjo pratęsti atsineštą aukštesnę kultūrą – kol jie dvasia sunyko, amžiumi išnyko. Jų vaikams tėvų kultūrinis palikimas, deja, – nė motais: retai kas iš jaunimo tėvų kalbos spaudą pavarto, vargu kas net studentų) jon naujo parašo. O kad lietuviškas jaunimas jos sau užsiprenumeruotų – tik tyliu.

Iš Lietuvos išvyko bei emigravo daug „lietuviškų gintarėlių“, kurie

svetur ilgainiui virto paprastais akmenimis, plytgaliais ar cementu svetimosiose statybose. Priežodžio variantą, atrodo, tikrovė patvirtina: „Laiko dantys aštrūs, laikas sugrauzia visokius emigrantus.“ Sugrauzia pirmiausia mūsų lietuviškųjų vardų ir pavardžių galūnes, tada – mišrios santuokose vaikus. Teliaka išeivių santaupos, pasai ir antkapiai. Linkiu išimčių!

„Pasaulio lietuvis“
2008 m.

• SKELBIMAI •

IŠNUOMOJA

Nebrangiai išnuomojamas
gražus 4 kamb. butas
su baldais. Kedzie ir 66 pl.
Naujesniame name.
Tel. 708-656-6599

„Drauge“ galima
įsigyti puošnius
vestuvinius pakvietimus.
Tel. 773-585-9500

Parduodama lietuviška enciklopedija (35 tomai),
išleista Bostone be 15 ir 17 tomo.
Tel. 773-585-9500

www.draugas.org

Brigita, Vincentas ir Marius Jovaišos parodos Argentinoje atidaryme.

Argentinoje – „Neregėtos Lietuvos” nuotraukų paroda

Lietuvos vardo tūkstantmečio proga žinomas Lietuvos verslininkas ir fotografas Marius Jovaiša sausio 29 dieną Argentinoje, Mendozos provincijos Vyno muziejuje atidarė nuotraukų paroda „Neregėta Lietuva” ir pristatė to paties pavadinimo albumą.

Tai jau aštuntasis 2008 metais išleisto albumo „Neregėta Lietuva”, išversto į penkias kalbas ir verčiamo dar į keturias, pristatymas pasaulyje.

Parodos atidaryme kalbėjęs M. Jovaiša džiaugėsi, kad pavyko organizuoti unikalią parodą netradicinėje erdvėje – Vyno muziejuje, kurį kasdien aplanko keli šimtai žmonių iš viso pasaulio.

Parodos atidaryme dalyvavo Lietuvos ambasadorius Argentinoje Vaclovas Šalkauskas, lietuvių bendruomenės atstovai, Mendozos provincijos garbės konsulinis korpusas, užsienio svečiai, vietos institucijų pareigūnai, verslininkai ir kultūros veikėjai.

Parodą Lietuvos ambasada surengė bendradarbiaudama su kandidatu į Lietuvos garbės konsulus Mendozos provincijoje Juozu Lukšu.

Parodą galima aplankyti iki vasario 12 dienos. Nuo vasario 16 dienos M. Jovaišos darbų paroda bus eksponuojama Rosario mieste, vėliau Buenos Airėse ir kitose Argentinos provincijose.

Reklamos agentūros „Euro RSCG MIA” savininkas Marius Jovaiša, išleidęs antrąjį savo fotografijų albumą „Neregėta Lietuva”, ne vienam iš naujo atvėrė akis – gyvename tikrai gražioje šalyje. „Lietuva savo kraštovaizdžiu nė kiek neatsilieka

nuo viso pasaulio”, – teigia Marius albumo pratarmėje. – Žodyje „Neregėta...” telpa kur kas daugiau – tai ir intriga, ir visuma kitų unikalių savybių. Manau, kad mes turime daug neregėtų dalykų – papročius, įvairius istorinius faktus, mūsų kalba – viena iš seniausių indoeuropiečių kalbų.

Nuotraukų paroda keliauja po pasaulį. Kelionė prasidėjo 2008 m. kovo 11 d. parodos Australijoje atidarymu.

„Užsieniečiai, priešingai nei lietuviai, į albumą žiūri objektyviau – ar jis, kaip meno kūrinys, jiems yra įdomus, ar patraukia dėmesį. „Neregėta Lietuva” tarnauja ir kaip Lietuvos reklama, daug kas sako, kad jiems norisi atvažiuoti ir mūsų šalį pamatyti savo akimis.

Kai susideda tokie motyvuojantys faktai, kaip menininkas jautiesi įvertintas platesnėje auditorijoje ir, kaip Lietuvos patriotas, žinai, kad padarai kažką naudingo platesne prasme”, – apie šios parodos rodymą įvairiuose kraštuose pasakoja M. Jovaiša.

Kovo 11 d. M. Jovaišos parodą galės pamatyti ir čikagiečiai. Autorius „Draugo” redakcijai atsuntė nuotraukų iš parodos atidarymo Argentinoje ir maloniai sutiko papasakoti „Draugo” skaitytojams apie būsimą parodą Čikagoje. Tad artimiausiu metu dienraščio skaitytojai galės skaityti pasikalbėjimą su šiuo menininku, o atvykę į jo parodą, apie kurią paskelbsime vėliau, galės susitikti ir su pačiu parodos „Neregėta Lietuva” autoriumi.

Laima Apanavičienė

Marius Jovaiša Argentinoje, Mendozos provincijos Vyno muziejuje atidarė nuotraukų paroda „Neregėta Lietuva”.

Nuotraukos iš M. Jovaišos asmeninio albumo

KAM paskelbė rašinių konkursą

Krašto apsaugos ministerija (KAM) ketvirtą kartą skelbia konkursą „Šiuolaikinio kario portretas”. Šiais metais konkursas išsiplėtė ir jame kviečiami dalyvauti ne tik rašantys žiniasklaidos atstovai, bet ir vis besidomintys Lietuvos kariuomene ir rašantys ar kuriantys garso ir vaizdo medžiagą. Svarbiausia, kad ši medžiaga atitiktų konkurso temą ir būtų publikuota viešai, pirmadienį rašoma ministerijos pranešime spaudai.

Krašto apsaugos ministerija, Nacionalinė žurnalistų kūrėjų asociacija ir Lietuvos žurnalistų sąjunga pasirašė susitarimą ir patvirtino konkurso nuostatus, pagal kuriuos kiekvienas konkurso dalyvis gali pateikti ne daugiau kaip tris darbus. Elektronines darbų kopijas iki 2009 m. kovo 2 d. prašome pristatyti į Lietuvos žurnalistų sąjungą (S. Konarskio 49, Vilnius) arba atsiųsti el. paštu:

info@lzs.lt; vis@kam.lt.

Darbus, atsižvelgdama į darbų kūrybiškumą, originalumą, teksto kalbą, vertins Vertinimo komisija, sudaryta iš Nacionalinės žurnalistų kūrėjų asociacijos, Lietuvos žurnalistų sąjungos ir Krašto apsaugos ministerijos atstovų. Konkurso prizinis fondas – 6,000 Lt. Geriausi konkursui pateikti darbai bus publikuojami atskiru leidiniu ir įteikti kiekvienam dalyviui.

Konkurso laimėtojai bus paskelb-

ti ir premijos įteikiamos gegužės mėnesį minint Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės bei Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos dienas.

Praėjusių metų konkurse dalyvavo 18 autorių, jie pateikė 25 rašinius. Pirmosios vietos nugalėtoja buvo paskelbta Vilma Jankienė („Aviacijos pasaulis”). Taip pat prizines vietas laimėjo atsargos pulkininkas Jonas Gečas ir vyresnysis leitenantas Mindaugas Matukonis.

2007 m. Vertinimo komisija pirmosios vietos neskyrė. Antrąja vieta įvertinti trys „Alytaus naujienų” žurnalistės Aldonos Kudzienės rašiniai, trečioji vieta atiteko Andriui Vaitkevičiui iš naujienų portalo www.alfa.lt. Dviem paskatinamosiomis premijomis apdovanotos žurnalistė Jurgita Činkienė, kurios rašinys „Moteriška odė šarvuočiui” publikuota žurnale „MM”, ir Zita Kaktienė, „Šiaulių naujienose” išspausdinusi rašinį „Savanorių vadas apie karą nesvajoją”.

2006 m. vykusiam pirmajame konkurse geriausiais autoriais buvo pripažinti Vilma Jankienė („Aviacijos pasaulis”), Denisas Nikitenko („Vakarų ekspresas”), Živilė Kavaliauskaitė („Šiaulių kraštas”) ir majoras Albertas Dusevičius, tarnavęs Afganistane.

Balsas.lt

Grožinės literatūros konkursas

Amerikos Lietuvių Tautinė Sąjunga Lietuvos vardo pirmą kartą Kvedlinburgo analuose 1009 metais paminėjimo proga ir tūkstantmečio jubiliejui pagerbti skelbia romano konkursą

Skiriamos trys premijos: I – 5,000 dol.; II – 3,000 dol.; III – 2,000 dol.

Tema kūrėjams: „Lietuvai – tūkstantis metų!” (Mes didžiuojamės tūkstančio metų istorija ir šimtmečiais kurta tautine kultūra)

Laikas: Paskutinė kūrinio išsiuntimo data oro paštu – 2009 m. birželio 30 d. Prašome nelaukti ir kūrinius siųsti anksčiau.

Kūrinius siųsti: ALTS, Konkursui, 2711 West 71 st St., Chicago, IL 60629, USA

Teksto paruošimas: Konkursui siunčiamas kūrinys turi būti ne mažiau 200 puslapių, parašytas spausdinimo mašinėle arba kompiuteriu, pasirašytas slapyvardžiu. Slapyvardis turi būti užrašytas ant atskiro užklijuoto voko, į kurį reikia įdėti savo kortelę su vardu, pavarde, adresu, telefonu ir fakso numeriu. Tik laimėjusio rašytojo vokus bus atidarytas. Nepremijuoti kūriniai negražinami.

Vertinimo komisija: Danutė Bindokienė; dr. Jonas Jasaitis; Petras Palilionis; Stasė Petersonienė; Vytautas Volertas

Premijų įteikimas: Lietuvių literatūros šventėje Čikagoje, JAV, Kovo 11-osios – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo šventės metu

Tel. pasiteiravimui: 773-776-3399 („Dirvos” redakcija).

Fax.: 773-776-7059.

Atsidėkodami už kalendorių po 100 dol. „Draugo” leidybai

paremti paaukojo: Šarūnas Užgiris, Highland Park, IL; Ona Garunas, Lemont, IL; Msgr. I. Urbonas, Lemont, IL; Stase Korius, Santa Monica, CA; Palmira Janusonis, Mundelein, IL; Vida Jankauskas, Woodhaven, NY. **Po 50 dol. aukojo:** Steponas Žiupsnys, Oak Lawn, IL; Ada Sutkus, Beverly Shores, IN; Stefa Sidlauskas, Oak Lawn, IL; Stefa Burokas, Palos Hills, IL; Birutė A. Kasakaitis, Oak Lawn, IL; Vida M. Kuprys, Riverside, IL; Irena J. Veleckis, Chicago, IL; Birutė P. Jakštys, Yorkville, IL; Valerian Cijunelis, Lake in the Hills, IL; K. D. Razma, Westchester, IL; Roman Vanagunas, Winfield, IL; Kazys Kuseliauskas, Hickory Hills, IL; Joseph Koncius, Lemont, IL; Nijole M. Nelson, Chicago, IL; Česlova Naumienė, Livonia, MI; I. Rasys, Cambridge, MA. Nuoširdžiai Jums dėkojame už paramą.

Vytautas M. Kolis, gyvenantis **Palos Hills, IL**, pratęsė metinę „Draugo” prenumeratą ir atsidėkodamas už kalėdinius atvirukus ir kalendorių paaukojo 150 dol. auką. Nuoširdžiai dėkojame už paramą.

Vida B. Musielak, gyvenanti **Chicago, IL**, pratęsė prenumeratą ir atsidėkodama už kalendorių paaukojo 70 dol. auką. Labai ačiū.

A † A
RAMUNEI MULIOLYTEI

mirus, tėvams VYTAUTUI ir EGLEI, sesutėms AUDRAI ir VIDAI bei broliui RIMUI ir jų šeimoms, reiškia-
me gilią užuojautą ir kartu liūdime.

Hanau gimnazijos bendraklasiai

Žvilgsnis į amžinybę

STASYS PRAKAPAS

Žmogus gimė ne tik žemei, bet ir amžinybei.

(K. Flamarjan)

Mums tik užgimus ir laikrodys rodo vis arčiau amžinybės. Nežinome, koks mūsų likimas. Kaip ilgai gyvensime?

Kiek metų, dienų ar valandų? Dažniausiai mirtis ateina netikėtai ir nelauktai. Mes gyvename, vargstame kraudami turtus ateičiai, kuri ne visada yra ateitis. Džiaukimės kiekviena minute, kol gyvename.

Nemirtingumo sąvoka lydi mus nuo pat mūsų atsiradimo šioje žemėje.

Tikėjimas pomirtiniu gyvenimu yra neatskiriamas nuo seniausių tautų bei religijų. Žmogus miršta. Fizinis jo pradai – kūnas suirsta į tuos elementus, iš kurių jis yra sudarytas.

Erwin Schredingen, tyrinėjęs gyvybės prigimtį, yra pasakęs: „Mes kiekvienas turime neginčijamą įsitikinimą, jog mano pergyvenimų suma griežtai skiriasi nuo kito žmogaus pergyvenimų sumos.“

Tas anas žmogus irgi rėmėsi savuoju „aš“.

Mūsų sąmonė – tai gyva realybė, jos tikrumu mes remiamės ir žinome apie ją daugiau, negu apie ką nors kitą, esantį šalia mūsų.

Kad visatoje medžiaga neišnyksta – tai fizikos dėsnis. Tad negalima leisti, kad toji nuostabi vienybė, kuri yra „aš“ – žmogaus sąmonė, galėtų išnykti. Argi galime sau leisti pagaltoti, jog suirdamas kūnas patrauks su savimi ir „aš“ sąmonę, kuri tam kūnui nepavaldi?

Amerikiečių parapsichologas

Karla Osis yra surinkęs įdomios medžiagos iš tų žmonių, kurie jau buvo patyrę klinikinę mirtį, kaip jie jautėsi mirties akimirka. Pasirodo, klinikinės mirties atveju žmogaus sąmonė išgyvena ypatingą pakilimą, tai ne mirties baimė, tai ypatinga egzaltacija. Šiems atsivėrė ypatingas būsimą gyvenimo vaizdas. Mirštantieji pajunta, kaip jų artimieji padeda peržengti gyvenimo ir mirties ribą.

Fizikas G. Pechner rašo: žmogus gyvena ne vieną kartą, o tris. Pirmoji jo gyvenimo stadija – tai netrūkstamas sapnas, tai gemale besivystančio kūno sąmonė. Kūnas kuria sau organus, kuriais jis turės naudotis užgimęs. Antroji jo gyvenimo stadija – tai sapnas ir budėjimas pakaitomis. Tai su žmogaus gimimu atsibundanti dvasia, kuri sukuria organą trečiajai stadijai. Trečioji stadija – tai nenutrūkstamas budėjimas, tai kiekvieno žmogaus sieloje besivystantis dieviškasis pradai, nevaržomas kūno.

Šitam dieviškam pradui susikristalizuoti, išsivystyti padeda nuojauta, genialus instinktas, jausmas, tikėjimas, protas. Tasai buvimas anapus, kuris kiekvienam žmogui iš pradžių toks neaiškus, toms sieloms, kurios nepaliaujamai veržiasi ta kryptimi, tampa labai aiškus.

Iš pirmosios stadijos gimsta žmogus antrajai stadijai – gyvenimui pasaulyje. Iš antrosios stadijos per mirtį žmogus gimsta dieviškajam.

Tame anapus vyksta nenutrūkstamas kūrybos – vystymosi kelias gėrio kryptimi, kuris buvo pradėtas dar žmogaus sielai esant kūne – žemėje. Tad gyvenkime nebijodami mirties, nes ji nėra vieno iš mūsų neaplenks. Gyvenkime taip, kad būtume visuomet pasiruošę keliauti į amžinybę.

A † A
ELIZABETH CATHERINE
MISIUNAS-PFIRSCHING

Gyveno Indian Head Park, anksčiau Berwyn.

Nuliūdę liko: duktė Brigitte su vyru Glenn Mann, anūkas Erick Mann.

A. a. Elizabeth buvo žmona a. a. Stasio, sesuo a. a. Karl Pfirsching.

Velionė bus pašarvota ketvirtadienį, vasario 5 d. nuo 4 v. p. iki 9 v. v. Hallowell & James laidojimo namuose, 1025 W. 55th St. Countryside, IL.

Laidotuvės įvyks penktadienį, vasario 6 d. 10 val. ryto a.a. Elizabeth bus nulydėta ir palaidota Entombment Queen of Heaven kapinėse.

Vietoje gėlių prašome aukoti Disabled American Veterans.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę artimieji

Laidot. direkt. Hallowell & James FH. Tel. 708-352-6500

Mirus

A † A
JONUI DAUGĖLAI,

velionio žmonai

solistei JUOZEI KRIŠTOLAITYTEI-DAUGĖLIENEI, dainavusiai 1957 m. kovo 31 d., pirmame Lietuvių Operos pastatyme – Verdi „Rigoletto“ operoje Gildos partiją, ir visiems giminėms reiškiau nuoširdžią užuojautą.

Vytautas Radžius

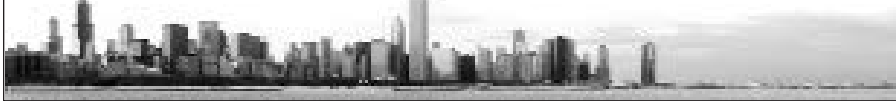
A † A
VYTAUTUI MACIUKEVIČIUI
ŠERNUI

mirus, gilią užuojautą reiškia-
me jo broliui ALBINUI
KARNIUI su šeima, broliui BRONIUI MACIUKEVI-
ČIUI su šeima ir giminėms bei artimiesiems Lietuvoje.
Lai Dievo gailestingoji ranka jį globoja amžinybėje.

Laimutė Alvarado
Juozas Daniliauskas
Roma ir dr. Danielius Degesiai
Jadvyga Giedraitienė
Danutė ir Lionginas Izbickiai
Vilius Juška
dr. Jonas Kaminskas
Loreta Kynienė
Roma ir Viktoras Masčiai
Danutė ir Vytautas Mažeikos
Vanda Petkienė
Vida Sabienė
Birutė Sekmakiene
Danutė ir Liutaveras Siemaškos
Irena ir Mečys Šilkaičiai
Algė ir dr. Adolfas Šležai
Aldona ir Juozas Šulaičiai
Gražina Viktorienė

St. Petersburg, Florida

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

◆ **Jono Tamulaičio fotografijos** parodos „Pro šakas...“ atidarymas Čiurlionio galerijoje Jaunimo centre, 5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL, įvyks vasario 6 d. 7:30 val. v. Parodos atidaryme dalyvaus LR generalinio konsulato atstovas ir ansamblis „Gabija“ (vadovė Genė Razumienė). Maloniai kviečiame atvykti.

◆ **Meno mylėtojus vasario 7 d.**, šeštadienį, 7 val. v. kviečiame į Sigito Šniro parodos „Sapnai“ atidarymą Lietuvių dailės muziejuje, Pasaulio lietuvių centre, 14911 127th Street, Lemont. Akustine gitara bei perkusiniais instrumentais muzikuos Aidas ir Airis.

◆ **Į pagrindinį Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo minėjimą** sekmadienį vasario 15 d. atvyksta svarbus JAV Valstybės departamento Skandinavijos ir Baltijos kraštų skyriaus direktorius Alan Meltzer. Jis JAV ambasadoje Maskvoje dirbo specialiu patarėju Rusijos politikos ir tikėjimo laisvės klausimais. Minėjimas vyks Maria gimnazijos auditorijoje, Marquette Parke. Pradžią 1 val. p. p. Visuomenė kviečiama dalyvauti.

◆ **FSS Čikagos skyriaus sueiga** įvyks š. m. vasario 8 d. 12:30 val. p. p. Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Sueigoje minėsime Nepriklausomybės šventę. Kalbės filisteris Vytenis Kirvelaitis. Bus vaišės.

◆ **Jaunimo centro kavinėje vasario 16 d.**, pirmadienį, 6 val. v. įvyks tradicinis Vasario 16-osios minėjimas. Kalbės Lietuvių rašytojų draugijos pirmininkė Stasė Petersonienė. Bus meninė programa ir vaišės.

◆ **Mažosios Lietuvos lietuvių draugija Čikagoje vasario 21 d.**, šeštadienį, 6 val. v. maloniai kviečia į tradicinį „Užgavėnių šiupinį“ Balzeko lietuvių kultūros muziejaus „Gintaro“ salėje. Meninę programą atliks Nijolė Penikaitė, Algimantas Barniškis ir trombonininkas Zenonas Petrošius. Šokiams gros A. Barniškis. Vietas užsisakyti tel.: 630-247-2150 (Romas Kasparaitis).

Vienas 2008 m. „Užgavėnių šiupinio“ rengėjų Ramūnas Buntinas.
Laimos Apanavičienės nuotr.

◆ **Vasario 21 d., šeštadienį, 11 val.** r. Balzeko lietuvių kultūros muziejuje Užgavėnių šventė. Kviečiame dalyvauti.

◆ **Vasario 27 d., penktadienį 7 val.** v. Balzeko lietuvių kultūros muziejuje rodomas filmas „Žvalgybų žaidimai. Užmirštas desantas“

◆ **Kovo 1 d., sekmadienį, 2 val. p. p.** – Lietuvos nepriklausomybės šventė Libertyville Civic Center, 135 W. Church Street, Libertyville, IL. Prelegentė: Lietuvos Respublikos generalinė konsulė Čikagoje Skaistė Aniulienė.

◆ **Seminaras „Ant skyrybų slenksčio: skyrybos juridiniu, psichologiniu ir bažnytiniu aspektu“** įvyks kovo 5 d. 6:30–8:30 val. v. Ziono Luteronų bažnyčios salėje, 9000 Menard Ave., Oak Lawn, IL 60453. Tel: 773-983-6517 arba 630-257-5613. Bus vaišės. Suteiksime vaikams priežiūrą. Registracija pageidaujama, bet nepivaloma.

◆ **JAV LB Švietimo tarybos organizuojama Mokytojų konferencija** vyks Lemonte sekmadienį, kovo 8 d. 9 val. r. šv. Mišios Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje. 10 val. r. – Konferencijos pradžia.

IŠ ARTI IR TOLI...

◆ **ALT'o skyrius Lake County, IN**, East Chicago, IN Lietuvių Bendruomenė ir Lietuvos Vyčių 82 kuopa vasario 22 d. ruošia Lietuvos nepriklausomybės dienos minėjimą, kuris vyks: The American Legion Post 430, 7430 Broadway, Merrillville, IN 46410. Renkamės 12 val. p. p. Programos pradžia – 1 val. p. p. Muzikinę programą atliks Rimas Pumputis. Kaina – 12.50 dol. asmeniui. Norinčius dalyvauti prašome iki vasario 11 d. pranešti Birutei Vilutienei tel.: 219-322-4533 arba Joannai Rudzevičius tel.: 219-884-2220.

◆ **Detroito „Gabijos“ ir „Baltijos“** skaučių ir skautų tuntai ruošia savo tradicinę Kaziuko mugę sekmadienį, kovo 1 dieną, Dievo Apvaizdos parapijos kultūros centre. Kviečiame visus, ne tik skautų šeimas, bet ir visą Detroito ir apylinkių visuomenę apsilankyti Kaziuko mugėje. Ten galėsite išigyti įvairių rankdarbių, išbandyti laimę Velykinio stalo loterijoje, pažaisiti žaidimų. Bus gardžių lietuviško maisto patiekalų, skanių pyragų ir tortų. Smagiai praleisite popietę ir kartu paremsite Detroito skaites ir skautus. Mugėje bus ir loterija. Jei kas norėtų paaugoti laimikių, jie bus renkami parapijoje, savaitgaliais vasario mėnesį. Jei kas turėtų klausimų, galite skambinti tuntininkei – Daivai Lukasiewicz tel. 248-478-6885. Iki pasimatymo!

„Draugo“ šimtmečio proga rengiamas istorinis leidinys apie dienraščio gyvavimą per visą šimtmetį. Leidinys bus gausiai iliustruotas dienraščio gyvenimo įvykiais. Leidinį galima užsiprenumeruoti iš anksto, atsiunčiant 35 dol. Vėliau leidinys bus brangesnis. Čekį rašyti „Draugas“ ir siųsti administracijai adresu: 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629, pažymėti leidinio prenumerata ar auka knygai. Visų aukotojų pavardės bus įrašytos knygoje.

JBANC 8-oji Baltijos konferencija

Š. m. gegužės 15–16 dienomis įvyks aštuntoji, kas dvejus metus rengiama, Jungtinio Baltijos Amerikos nacionalinio komiteto (The Joint Baltic American National Committee, Inc. – JBANC) konferencija.

Konferencijoje, kuri skiriama Baltijos šalių saugumo klausimams, dalyvaus Latvijos prezidentas Valdis Zatlers. Latvijos vadovas pranešimą skaitys šeštadienį, gegužės 16 d. Konferencija vyks viešbutyje „Renaissance M Street Hotel“, 1143 New Hampshire Avenue, Washington, DC.

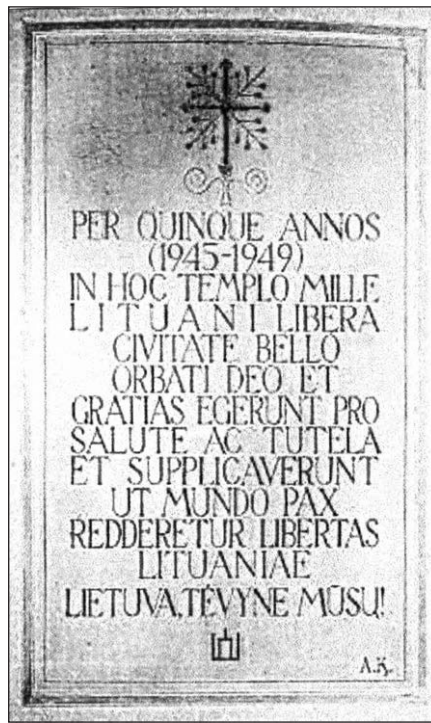
Gegužės 15 d. taip pat planuojamas susitikimas su Jungtinių Valstijų Kongreso ir Vyriausybės atstovais.

Išsamesnė informacija apie Konferenciją ir registraciją artimiausiu metu bus skelbiama naujame JBANC internetiniame puslapyje adresu <http://jbanc.org>.

Taip pat, mielai prašome, rašykite mums jbanc@jbanc.org arba skambinkite tel.: 301-908-2579.

LR ambasados Washington, DC info

Paminėjimas Eichstaett Rotušėje

Paminklinė lenta Rebdorf katalikų bažnyčioje su lotynišku ir lietuvišku tekstu.

Kovo 4 d. yra lietuvių tautos globėjo švento Kazimiero diena. Šimet sukaks lygiai šešiasdešimt metų, kai buvo įmūryta marmurinė lenta Rebdorf esančioje katalikų bažnyčioje.

Šia proga rengiame paminėjimą Eichstaett rotušėje. Gavome nemažai gražių laiškų, pilnų anų laikų atsiminimų. Rebdorf lageryje iš viso gyveno tūkstantis lietuvių.

Jeigu kas nors dar nori parašyti apie savo gyvenimą po karo, prašau kreiptis į mane:

Alfred Bammesberger
Katholische Universität
D 85071 Eichstaett,
Germany;
el. paštas: Alfred.Bammesberger@kueichstaett.de

Mielai išversiu tekstus į vokiečių kalbą ir įteiksiu burmistriui. Paminėjimo laikas ir vieta: trečiadienis, 2009 m. kovo 4 d., 11 val. r. (Vokietijos laiku) Eichstaett Rotušėje.

Alfred Bammesberger

Izabelė E. Stoncius, gyvenanti **Homer Glenn, IL**, paaugojo dienraščiui 50 dol. auką. Nuoširdžiai dėkojame.

Aldona Juozevičienė, gyvenanti **Oak Lawn, IL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaugojo 50 dol. laikraščio išlaidoms sumažinti. Nuoširdžiai Jums dėkojame.

Edward Sebutis, gyvenantis **Homer Glen, IL**, užsiprenumeravo „Draugą“ dar metams ir paaugojo 50 dol. auką. Tariame nuoširdų aciū.

Nemira Sumskis, gyvenanti **Chicago, IL**, pratęsė „Draugo“ metinę prenumeratą ir paaugojo 50 dol., taip pat už kalėdinius atvirukus 50 dol. auką. Nuoširdžiai dėkojame Jums už dosnumą.

Mažieji Čikagos lituanistinės mokyklos Darželio B vaikučiai ruošia projektą Lietuvos vardo paminėjimo rašytiniuose šaltiniuose tūkstantmečiui.

Audronės Survilienės nuotr.